

Дж. Г. Г. Г.

V. 3. No 12

Декабрь 1930.

3L

Rb73 m211, N 28

N 30. 3. 12.

187149

உ.
சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

சுத்தாந்தம்

சைவசித்தாந்த மகாசமாஜத் திங்கள் வெளியீடு

"எல்லாநம் இன்புந் திருக்க நினைப்பதுவே
அல்லாமல் வேறென் றறியென் பராபரமே"

மலர் ௩ பிரமோதாத ஆண்டு மார்கழித் திங்கள்
1930 ஓஸ் டிசம்பர் இதழ் ௧௨

உ ள் ளு றை	பக்கம்
திருவெம்பாவைக் கருத்து...	... ௨௮௭
சிவஞானபோத விளக்கம் ...	... ௨௮௭
நினைப்பற நினைத்தல் ...	... ௨௮௮
கார்த்திகை ...	... ௨௮௮
இராமநாதனவர்களின் தேகவியோகம் ...	... ௨௮௮

ஆசிரியர் :—ம. பாலகப்ரஹ்மண்ய முதலியார், B. A., B. L.,

உதவி ஆசிரியர் :—கி. குப்புச்சாமி முதலியார்

சைவ சித்தாந்த மகாசமாஜம்,

150, கோவிந்தப்ப நாயக்கன் தெரு, சென்னை.

ஆண்டுச் சந்தா ரூ. 1-8-0. 1930 வெளி நாட்டுக்கு ரூ. 2-0-0.

தனிப் பிரதி அணை 3.

சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜம்—சைவர் மகாநாடு

இருபத்தைந்தாம் ஆண்டு நிறை விழா

சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜத்தின் இருபத்தைந்தாம் ஆண்டு நிறை விழா வும் சைவர் மகாநாடும் சென்னைப் பச்சையப்பன் கலாசாலை மகா மண்டபத்தில் 1930-ம் ஆண்டு டிசம்பர் 25, 26, 27-ம் தேதிகளுக்குச் சரியான நிகழும் பிரமோதாத்ருஸ் மார்கழி 80, 81, 82-ம் தேதிகளாகிய வியாழன், வெள்ளி, சூனிக்கிழமைகளில் பிற்பகல் 2 மணி முதல் தனவணிக நாட்டு மகிபாலன்பட்டி சைவத் திருவாளர் - பண்டிதமணி - மு. கதிசேசன் செட்டியார் அவர்கள் தலைமையில் நடைபெறும். முதல் நாள் காலை சைவ மங்கையர் மகாநாடும் இரண்டாம் நாள் காலை சைவ இளைஞர் மகாநாடும், இவ்விழாவை யொட்டி நடைபெறும். ஒவ்வொரு சைவரும் பல அன்பர்களோடும் பல சைவ சபைப் பிரதிநிதிகளோடும் போதருமாறு வேண்டுவதோடு தமிழ் நாட்டிலுள்ள ஒவ்வொரு சைவ சபையும் குறைந்தது ஒரு பிரதிநிதியையாவது அனுப்பி வைக்குமாறு வேண்டுகிறேன். நிகழ்ச்சிமுறை பின்னர் வெளிவரும்.

இங்ஙனம் :

150, கோவிந்தப்ப நாயக்கன் தெரு,
சென்னை 10—12—30

ம. பாலசுப்ரஹ்மணியம்,
காரியதரிசி.

ம தி ப் பு ரை

அன்பர் போற்றிக் கலிவேண்பா:—இச்சிறுதால் இலக்கண விளக்கம் இயற்றிய திருவாளர் வைத்தியநாத தேசிகரின் பேரர் வித்வான் தியாகராஜ தேசிகர் அறுபான்மும்மை னாயன்மார் பேரில் இயற்றியதாகும். இது நூற்றெண்பத்தாறு கண்ணிகளை யுடையது; அடியார்களது சரிதச் செய்திகளை விளக்கமாகவும் சுருக்கமாகவும் கூறுவது. சொல்லழகு வாய்ந்தது. நித்தியப்படி பாராயணம் செய்தற்குத் தக்கவாறு அமைந்திருப்பதோடு அடியார்களது அரும்பெரும் செய்கைகளைத் தெளிவுறக் காட்டுவது. விலை அண்மூன்றே. வேண்டுவோர் நமக்காவது, பதிப்பாளியர் இலக்கண விளக்க ஆசிரியர் பரம்பரை சோம சுந்தர தேசிகர் 1/25 நாச்சியப்ப செட்டித் தெரு, மயிலாப்பூர் என்ற விலாசத்துக்காவது எழுதிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

பிரிவாற்றுகை

மது சமாஜத்து முதல் ஆண்டு நிறைவிழாவைச் சிதம்பரத்திலும், பதினேழாவது இருபதாவது ஆண்டு விழாக்களைச் சென்னையிலும் தலைமை வகித்துச் செவ்வனே நடாத்தியவரும், இலங்கைத் தீவிலுள்ள தமிழ் மக்களும் சைவமக்களும் முன்னேற்ற மடைவதற்கென்றே தமது உடல், பொருள், ஆவி மூன்றையும் அர்ப்பணம் செய்த வரும், கல்வி, அறிவு, அன்பு, ஒழுக்கம் முதலியவற்றிற் சிறந்தவரும் ஆகிய உயர் சைவத்திருவாளர் சர். பொன்னம்பலம் இராமநாதன் K. C. C. M. G. அவர்கள் சிவ பத மடைந்தமை கேட்டுப் பெருந்தயருற்றோம். பொதுவாகச் சைவ வலகமும் சிறப் பாக யாழ்ப்பாணம் அவர் பிரிவால் பெருநஷ்ட மடைந்தது. மது பிரிவாற்றுகையை இதன் மூலம் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறோம்.

சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

சி த் த ர ன் த ம்

சென்னை, சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜத்தின்
மாதத் தமிழ்ப் பத்திரிகை

மலர் மூன்று

1930

பத்திராகிரியர் :

ம. பாலசுப்ரஹ்மண்ய முதலியார், பி. ஏ., பி. எல்.,
அட்வகேட், சென்னை.

உதவிப் பத்திராகிரியர் :

கி. குப்புச்சாமி முதலியார்
திருக்குறள் விளக்க ஆசிரியர்.

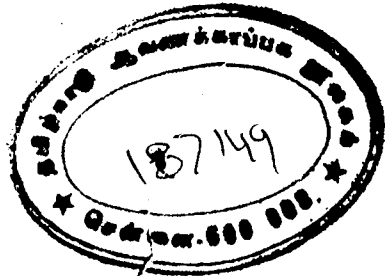
சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜம்,

150, கோவிந்தப்ப நாயக்கன் தெரு,
ஜார்ஜ் டவுன், சென்னை.

விலை ரூபா இரண்டு.

சித்தாந்தம் மலர் முன்றின் உள்ளுறை

சாது அச்சுக்கூடம்,
இராயப்பேட்டை,
சென்னை.

	பக்கம்
அதர்வசிகோப நிஷத்து ...	பலாரூர் - இராமநாத சாஸ்திரியார் 62
அறம்பொருளின்பம் வீடு ...	R. M. அண்ணாமலை செட்டியார் 33
அக்ஷமாலிகோப நிஷத்து ...	பலாரூர் - இராமநாத சாஸ்திரியார் 24
ஆடும்பரிவேலணி சேவல் ...	பத்திராசிரியர் 209
ஆவங்குடியின் பெருமை ...	சாமிவேலாயுதம் பிள்ளை 69
இயற்கைத் தத்துவ நூலும் சைவசமயமும் ...	E. T. இராஜேஸ்வரி யம்மாள் 45
இரண்டு அரிய நிகழ்ச்சிகள் ...	பத்திராசிரியர் 89
இராமநாதனவர்களின் தேகவியோகம் ...	'இந்துசாதனம்' 275
இருபத்து நான்காம் ஆண்டு அறிக்கைப் பத்திரம் ...	காரியதரிசி 14
இருபத்து நான்காம் ஆண்டு விழா ...	ப. கந்தநரசிம்ஹன் 8
இருபத்தைந்தாவது ஆண்டு நிருவாக சபையினர் ...	காரியதரிசி 17
இளைஞர்கட்குத் திருமுகம் ...	மா. வே. நெல்லையப்ப பிள்ளை 94
உண்மைச் சமய உணர்வு ...	காழி. சிவ-கண்ணுசாமி 237
உமாபதிசிவம் திருமுறைத்திரட்டு (கட்டுரை) ...	சோமசுந்தர தேசிகர் 74
ரேடி ரேடி (மூலம்) ...	113
உம்பர்கட்காசு ...	உதவிப்பத்திராசிரியர் 31
ஒழுக்கம் ...	C. S. சுவாமிநாத முதலியார் 149,176
ஒவியக்காட்சி ...	R. பச்சைய பிள்ளை 197
கார்த்திகை தீபம் ...	பத்திராசிரியர் 233
கார்த்திகை ...	கருவூலத்தன் 272
கிறித்து சமயம் ...	காழி. சிவ - கண்ணுசாமி 173
கேவேடரும் கௌரிலும் ...	தா. நா. ஆறுமுகம் பிள்ளை 145
ரேடி ...	வே. மு. ஸ்ரீநிவாஸ முதலியார் 111
கொல்லி மலையின் வளங்களும் யான்கண்ட புதுமைகளும் ...	செ. அருணாசலம் பிள்ளை 230
கோகழி ...	தா. நா. ஆறுமுகம் பிள்ளை 172
ரேடி ...	கணபதிப் பிள்ளை 171
ரேடி ...	வே. மு. ஸ்ரீநிவாஸ முதலியார் 143
சதமணிக்கோவை ...	சோமசுந்தர தேசிகர் 19
சமயக்கேடு ...	காழி. சிவ - கண்ணுசாமி 104
சமயத்தொண்டு ...	பத்திராசிரியர் 65
சமயமும் சட்டசபையும் ...	பத்திராசிரியர் 41
சமய வளர்ச்சியும் சட்டசபையும் ...	பத்திராசிரியர் 161
சமாஜ ஆண்டுவிழா நடந்த இடங்களும் தலைவர்களும் ...	காரியதரிசி 140
சமாஜ வெள்ளிவிழா ...	பத்திராசிரியர் 137
ரேடி முன்னுரை ...	திரு. வி. கலியாணசுந்தர முதலியார் 212

சான்றோர்க்கணி ...	...	அ. வரதநஞ்சைய பிள்ளை	133
சிவஞானபோத விளக்கம் ...	...	உதவிப் பத்திராசிரியர்	156, 163, 185, 226, 267
சிவலிங்கம் ...	...	மா. வே. நெல்லையப்ப பிள்ளை	112
சிவன் செயலும் சீவன் செயலும்	...	வை. கந்தசாமி முதலியார்	43
சென்றடையாத திருவுடையான்	...	தா. நா ஆறுமுகம் பிள்ளை	97
செடி ...	...	உதவிப் பத்திராசிரியர்	102
செடி ...	...	G. கல்யாணம்	61
செடி ...	...	ஒ. கோ. கோவிந்தசாமி பிள்ளை	100
செடி ...	...	வேள் - N. துரைக்கண்ணன்	21
செடி ...	...	பொ. முத்தைய பிள்ளை	81
சேரன் செங்குட்டுவன்	...	C. S. இராஜாப் பிள்ளை	53
சைவ இளைஞர் மகாநாடு	...	தி. கு. கி. நாராயணசாமி	91
சைவ தலைவர் பேருரை	...	கா. சுப்பிரமணியம் பிள்ளை	107
சைவ மங்கையர் மகாநாடு	...	ஸ்ரீமதி ஆண்டாளம்மாள்	57
சைவர் மகாநாடு ...	...	காரியதரிசி	6
திருக்குறளில் காணப்பெறும் சமய உண்மைகள் ...	...	அ. முத்தைய பிள்ளை	191
திருக்கோயில் ...	...	வீ. உலக ஊழியன்	146
திருச்செந்தூர் சுப்பிரமணிய வித்தியாசாலைப் பிரவேசச் சிறப்பு ...	...	கண்டுகளித்த தொண்டன்	181
திருத்தொண்டத்தொகை யாராய்ச்சி	...	வி. ச. அருளநாதம்	199
திருவெம்பாவைக் கருத்து	...	பத்திராசிரியர்	257
திருவெம்பாவை சரித்தர்தின் அரும்பொருள்கள் ...	...	பண்டிதை - கிருஷ்ணவேணியம்மாள்	204, 247
தேவாரம் என்னும் சொற்பொருள்	...	ராம. சொ. சொக்கலிங்க ஐயா	224
நமது பத்திரிகை ...	...	பத்திராசிரியர்	1
நம் சமাজத்தின் அரிய தொண்டுகள்	...	சைவத் தொண்டன்	184
நன்றி மறவாமை ...	...	சு. சுவாமிநாதன்	78
நினைப்பற நினைத்தல்	...	இ. ஆதிமூல முதலியார்	270
பஞ்சாக்கரமாலே	...	சோமசுந்தர தேசிகர்	142
பண்டைத் தமிழரின் சமயம்	...	K. சோமசுந்தரம்	28
பதினோர்த் திருமுறை	...	கபிலர்	180
பெரிய புராணம்	...	C. K. சுப்பிரமணிய முதலியார்	82
பொதுநிலக்கழக விழா	...	செடி. கழகமாணவர்கள், நேயர்கள்	242
மாணத்தின் தன்மை	...	‘நவசக்தி’ உதவி ஆசிரியர்	128
வையமெங்கும் சைவம்	...	“வீரசைவம்”	43
வெண்ணீறு	...	சிதம்பரம் சபாபதி சுவாமிகள்	239
ஸ்ரீமத் ஞானியார் சுவாமிகள் பேருரை	...	ஸ்ரீமத் ஞானியார் சுவாமிகள்	3

பக்கம்

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சீக்தாரந்தம்

“ஆனைமுகன் ஆறுமுகன் அம்பிகை பொன்னம்பலவன்
ஞானகுரு வாணியை உள்நாடு”

மலர் ந	பிரமோதாத ஆண்டு மார்சுழித் திங்கள் 1930 லு டிசம்பர் மீ	இதழ் கஉ
--------	--	---------

திரு வெம்பாவைக் கருத்து

[பத்திராசிரியர்]

“திருவெம்பாவை” என்பது திருவாசகத்துள் இருபது பாடல்கள் அடங்கிய ஒரு பதிகம். “திருவண்ணாமலையில் அருளியது, சத்தியை வியந்தது” என்று இப்பதிகத்தின் தலைப்பில் திருவாசகப் புத்தகங்களில் லெல்லாம் குறிக்கப்பட்டிருப்பது நோக்கத் தகுபொதுவாக திருவாசகத்தில் சைவ சித்தாந்த உண்மைகளெல்லாம் மாணிக் கச் சுரங்கம் போல் பொதிந்திருப்பினும், சிறப்பாக அவ்வுண்மைகளிற் சிறந்தன வற்றையெல்லாம் ஒருங்கே “திருவெம்பாவை” என்ற ஒரு பதிகத்திலேயே காணலாகும் என்பது ஆன்றோர் துணிபு. ஆகையால் இப்பதிகத்தை மார்சுழித் திருவாதிரைக்கு முன் பத்து நாளாவது இடைவிடாது ஓத வேண்டும் என்று சைவப் பெரியார்கள் பண்டைக்காலத்தே ஆணையிட்டுள்ளார்கள். இக்காலத்தில் திருவெம்பாவை ஒதுவதற்கென்றே பல கோயில்களிலும் பல ஊர்களிலும் மாணியங்களும் பிராசுகளும் சுதந்தரங்களும் வழங்கப்பட்டுள்ளன. முறைப்படி பூஜைகள் நடைபெறும் சிவாலயங்களில் தேவாரம், திருவாசகம், திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு, திருமந்திரம், பதினோர்த் திருமுறை, பெரிய புராணம் என்ற முறைப்படி தீபாராதனைக் காலங்களில் ஒதுவார் மூர்த்திகளைக் கொண்டு திருமுறை முழக்கம் செய்வதை நிறுத்தி, மேற்கூறிய பத்து நாட்களிலும் திருவெம்பாவைப் பாடல் களையே எல்லாக்கால பூஜைகளிலும் எல்லாச் சந்திரிகளிலும் ஓத வைப்பது வழக்கமாயிருக்கிறது. மேலும் இந்த

பத்து நாட்களில் காலையில் மாணிக்க வாசக சுவாமிகளை எழுந்தருளச் செய்து நான்கு வீதிகளிலும் குறித்த சந்திகளில் ஒன்று அல்லது இரண்டு பாட்டாக ஒதி நினந்தோறும் திரு வெம்பாவைப் பதிகம் முழுமையையும் முடித்து வைப்பதும் வழக்கமாயிருக்கிறது. இவைகளெல்லாம் முறைப்படி திருக்கோயில் வழிபாடு செய்வோர்க்குத் தெரிந்தவைகளே. இத்தகைய நிகழ்ச்சிகள் பலவற்றினின்றும் “திரு வெம்பாவை”யின் அருமையும் பெருமையும் ஒருவாறு விளங்கும்.

சரித்திர ஆராய்ச்சியாளர்கள் கூறுவது யாதெனில், மாணிக்க வாசக சுவாமிகள் திருவண்ணாமலையில் மார் கழி மாதத்தில் எழுந்தருளி யிருந்த போது விடியற்காலையில் பெண் பிள்ளை களெல்லாம் ஒருவரை ஒருவர் எழுப்பி அழைத்துக்கொண்டு திரள் திரளாகக் குளத்துக்குச் சென்று நீராடி வருவதைக் கண்டு அந்த நிகழ்ச்சியை நவ சத்திகள் தம்முள் தொழிற்பட்டுப் பிரபஞ்ச காரியம் நடத்துவதற்கு உவமையாக்கி இப்பதிகத்தைப் பாடியருளினார் என்பதே. இதிலிருந்து சாதாரண உலக நிகழ்ச்சிகளைக் கூட ஞானோபதேசம் செய்யும் கருவிகளாக மாற்றும் சக்தி வாதவ்யாடிகட்கு எத்துணைமிகுதியாக இருந்தது என்றறியலாம். இவ்வரிய சக்தி பெற்றிருந்தமையால்தான் அவரைச் சைவ சமயாசாரியர்கள் நால்வருள் ஒருவராகச் சைவ நன்மக்கள் கொள்ளுகின்றனர்.

இப்பதிகம் “சத்தியை வியந்தது” என்று குறிப்பிட்டிருப்பது பிரபஞ்ச சிருட்டிக்கு ஆதாரமாய் நின்ற அம்பிகை, கணம்பிகை, கௌரி, கங்கை, உமை, பராசத்தி, ஆதிசத்தி, ஞான

சத்தி, கிரியாசத்தி என்னும் ஒன்பது சத்திகளைக் குறிப்பதாகவும் முதல் எட்டுப் பாடல்கள் முறையே மனோன் மணி, சர்வபூததமணி, பலப்பிரமதணி, பலவிகாரணி, கலவிகாரணி, காளி, ரௌத் திரி, சேட்டை, வாமை யென்ற சத்திகளுள் முதற்சத்தி இரண்டாவதுசத்தியை எழுப்புவதற்கும், பிறகு இருவரும் சேர்ந்து மூன்றாவது சத்தியை எழுப்புவதற்கும் இவ்வாறே எண்மருங்கடி ஒன்பதாவது சத்தியை எழுப்புவதற்கும் கூறப்பட்டதாகவும் சாத்திரம் வல்ல நிபுணர்கள் கூறுகின்றனர். அதாவது பிரபஞ்ச ஒடுக்கத்தில் சத்திகள் எந்த முறையில் ஒடுக்கினவோ, அதற்கு நேரெதிர் முறையில் பிரபஞ்ச சிருட்டிக்காலத்தே அவைகள் மீண்டும் தோன்றுகின்றன வென்பதே இந்த துயிலெழுப்பு முறையால் குறிக்கப்பட்டது. இது சைவசித்தாந்தத்துக்கு அடிப்படையாகவுள்ள சத் காரிய வாதத்துக்குப் பெரிதும் பொருத்தமானது.

சிருட்டிதத்துவதுட்பங்களை ஆராய்வது இக்கட்டுரையின் நோக்கமல்ல. சுருங்கக் கூறின் மேல்நாட்டுக் கூர்தல் முறை (Theory of Evolution) என்பதைத்தான் நமது சமயம் கூறுகின்றது எனலாம். ஆங்கிலத்தில் “Indestructibility of Matter” (பொருள் அழிவதல்ல, மாறுவதே) எனப்படும் கொள்கைதான் சக்காரிய வாதமெனப்படும். “இல்லது வாராது உள்ளது போகாது” என்பதுவும் ஈதே. “அவனவளது வெணும் அவை முனினைமையிற் றேற்றிய திதியே ஒடுங்கி மலந்துளதாம் அந்தம் ஆதி என்மனார் புலவர்” என்பதும் இதைக் குறிக்கிறது. “If things evolve

in one order, they undergo involution in the inverse order” என்ற உண்மைதான் எந்தெந்த சக்தி எதில் ஒடுங்குகிறதோ மீண்டும் அதி னின்றே தோன்றும் என்று நமது சமயத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது. பள்ளியறை, திருப்பள்ளி யெழுச்சி முதலிய கோயிற் சடங்குகளும் இதையே வலியுறுத்தும். தீக்ஷா சடங்குகள், அபரக் கிரியைச் சடங்குகள் பலவற்றில் ஒதப் படும் மந்திரங்களும், கிடைக்கும் விவரங்களும் இதையே வலியுறுத்தும். மேற்கொண்டு விரிக்கும் இப்பொருள் பெருகும்.

இனி “திருவெம்பாவை”யுள் பொதிந்துள்ள அரிய கருத்துக்கள் சிலவற்றை விளக்குதும். மேற்கூறியபடி முதல் எட்டுப்பாடல்களும் ஒருவரையொருவர் துயிலெழுப்பு முறையில் கூறப்பட்டதாகவும் ஒன்பதாவது பாடலிலிருந்து ஒன்பதின்மரும் ஒருங்கு கூடி இறைவனை வழத்தியதாகவும் கூறுவது ஆன்றோர் வழக்கு. முதல் எட்டுப் பாடல்களில் “மாதே வளருதியோ,” “போதாரமளிக்கே நேசமும் வைத்தனையோ” “வந்துன் கடைதிறவாய்,” “கண்ணைத்துயின் றவமே காலத்தைப் போக்காதே,” “படிநீ கடைதிறவாய்,” “இன்னம் புலர்ந்தினீரே.....வாய் திறவாய்,” “இன்னந்துயி லுதியோ,” “ஈதென்ன வுறக்கமோ வாய்திறவாய்” என்று முறையே ஒவ்வொரு பாடலில் ஒவ்வொரு குறிப்பாக வந்திருப்பது இக் கொள்கையை வலியுறுத்தும். ஒன்பதாவது பாடல் முதற் கொண்டு இத்தகைய குறிப்பின்மையும் அனைவரும் சேர்ந்து பாடும்முறைக் குறிப்புண்மையும் நோக்கத்தக்கன. இனி ஒவ்வொரு

பாட்டிலுமுள்ள சில செம் பொருள் களைக் கூறுதும்.

ஆதியு மந்தமு மில்லா அரும்பெருஞ் சோதியை யாம்பாடக் கேட்டேயும் வாள் தடங்கண், மாதே வளருதியோ வன்செவியோ நின்செவிதான் மாதேவன் வார்கழல்கள் வாழ்த்திய வாழ்த்தொலிபோய், வீதிவாய்க் கேட்டலுமே விம்மிவிம்மி மெய்ம்மறந்து போதாரமளியின்மே னின்றும் புரண்டிங் னன், ஏதேனு மாகாள் கிடந்தா ளென்னே யென்னே ஈதே யெந்தோழி பரிசேலோ ரெம்பாவாய்.

(க) “ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும் பெரும் சோதி” என்ற வாக் கில் சைவசித்தாந்த சாத்திரம் பதிநான்கிலும் கூறப்பட்ட பதியிலக் கணம் அனைத்தையும் அமைத்துக் காட்டலாம். அச்சோதியை “யாம்பாடக் கேட்டேயும்” என்ற இடத்துக் குறிக்கப்பட்ட பாட்டு திருவடிப் புகழே யென்பது, “மாதேவன் வார் கழல்கள் வாழ்த்திய வாழ்த்தொலி” என்பதிலிருந்து விளங்கா நிற்கும்.

பாசம் பாஞ்சோதிக் கென்பா யிராப்பகல் னம் பேசும்போ தெப்போதிப் போதா ரம ளிக்கே, நேசமும் வைத்தனையோ நேரிழையாய் நேரிழையீர் சீசியிவையுஞ் சிலவோ விளையாடி, ஏசு மிடமீதோ விண்ணோர்க ளேத்துதற்குக் கூசு மலர்ப்பாதந் தந்தருள வந்தருளந், தேசன் சிவலோகன் தில்லைச் சிற் றம்பலத்துள் ஈசனார்க் கன்பார்யாம் ஆரே லோ ரெம்பாவாய்.

(உ) பாச அம்பரம் சோதி (பச்சை நிறமாகிய அருட்சத்தி கலந்த அம்பரமாகிய சோதி—அன்பு சிறந்த சோதி என்பாருமுள்ள) விரைவில் எழுந்திராத சத்தியோடு நிகழ்ந்த சம்பாஷணைக் குறிப்புகள் இப்பாட்டில் உள. “விண்ணோர்கள் எத்துதற்குந் கூசுமலர்ப் பாதந்தந்தருள வந்தருளும் தேசன்” என்பதை ஊன்றிநோக்குக. தேசன் = தேஜஸ் உடையவன்.

முத்தன்ன வெண்ணகையாய் முன்வந் தெதிரொழுந்தென் அத்தன் ஆனந்தன் அமுத னென் றன்னுநித், தித்திக்கப் பேசுவாய் வந் துன் கடைதிறவாய் பத்துடையீர் ஈசன் பழ வடியீர் பாங்குடையீர், புத்தடியோம் புன்மை தீர்த் தாட்கொண்டாற் பொல்லாதோ எத் தோநின் அன்புடைமை யெல்லோ மறியோ மோ, சித்த மழகியார் பாடாரோ நஞ்சிவனை இத்தனைபும் வேண்டும் எமக்கேலோ ரொம் பாவாய்.

(௩) என் அத்தன் ஆந்தன் அமு தன் என்று அள்ளுறி(=சமீபத்தே உள்ளே பொருந்தி). அள்ளுறி= வாயுறி என்பாருமுளர். பத்துடையீர்=பற்றுடையீர். பாங்குடையீர்= உரிமையுடையீர், பக்தமுடையீர், புத் தடியோம் புன்மைதீர்த்து ஆட்கொண் டால்=புதிய அடியேங்கள் மலந் கெடுத்து ஆட்கொண்டு அருளிநால், எத்தோம்=எத்தன்மை யுடையோம். இப்பாட்டிலும் சம்பாஷணைக் குறிப்புகள் உள.

ஒளிநித் திலகையா யின்னம் புலந்தின் றோ வண்ணக் கிளிமொழியா ரெல்லாரும் வந் தாரோ, எண்ணிக்கொ டின்ளவா சொல்லுகோ மவ்வளவுக் கண்ணைத் துயின்றவமே காலத் தைப் போக்காதே, விண்ணுக் கொருமருந் தை வேத விழுப்பொருளைக் கண்ணுக் கிளி யானைப் பாடிச் சிந்துள்ளம், உன்நெக்கு நின்றருக யாமாட்டோம் ரீயேவந் தெண் ணிக் குறையிற் றுயிலேலோ ரொம்பாவாய்.

(௪) ஒளிநித்திலகையாய் = ஒளிர் கின்ற முத்துபோன்ற பற்களையுடையாய். “கண்ணுக் கிளியானைப் பாடிச் சிந்து உள்ளம் உன்நெக்கு நின்று உருக” இத்தகைய குறிப்புகள் பல திருவாசகத்தில் உள.

மாலயியா நான்முகனுக் காண மலையினே நாம் போலறிவோ மென்றுள்ளப் பொக்கந் தேப்பேசும், பாலாறு தேன்வாய்ப்படிநீ கடை திறவாய் ஞாலமே விண்ணே பிறவே யறி வரி

யான், ஞாலமும் நம்மையாட் கொண்டருளிக் கோதாட்டுஞ் சீலமும் பாடிச் சிவனே சிவனே யென், றோல மிடினும் உணராய் உணராய் காண் வலக் குழலி பரிசேலோ ரொம்பாவாய்.

(௫) அயனும் மாலும் காணாதானே நாமோ அறிவோம் என்று எண்ணற்க. ஞாலமே விண்ணே பிறவே=ஞாலமும் விண்ணும் பிறவுமே. கோலமும்= வடிவமும். கோது+ஆட்டும் சீலமும் (=ஒழுக்கமும்)

மானே நீ நென்னிலை நானாவந் துங்களை நானே யெழுப்புவ நென்றலு நானாமே, போன திசைபகரா யின்னம் புலந்தின்றோ வானே நிலனே பிறவே யறிவரியான், தானே வந் தெம்மைத் தலையளித்தாட் கொண்டருளும் வான்வார் கழல்பாடி வந்தோர்க்குன் வாய்திறவாய், ஊனே யுருள புனக்கே யுறு மெமக்கும் ஏனோர்க்குத் தங்கோனைப் பாடே லோ ரொம்பாவாய்.

(௬) “நானே வந்து உங்களை எழுப்புவல்” என்று நேற்று நீ கூறினாயே. வானே நிலனே பிறவே=வானும் நிலனும் பிறவும், தலையளித்தாட் கொண் டருளும் வான்வார் கழல்=கடைக்கண் சாத்தி ஆட்கொண்டு அருள நல்கும் மேன்மையுடைய திருவடி. வானளா விய ஊர்த்துவதாண்டவம் புரியும் திரு வடி எனினும் பொருந்தும். உனக்கே உறுமெமக்கும் ஏனோர்க்கும் தந் கோன்=உன்னிடத்தே கசியும் எமக் கும் பிறர்க்கும் பேராசன்.

அன்னே யிவையுஞ் சிலவோ பலவமார் உன்னற் கரியா னொருவ னிருஞ்சீரான், கின் னங்கள் கேட்பச் சிவனென்றே வாய்திறப் பாய் தென்னுவென் னமுன்னந் தீசேர் மெழுசொப்பாய், என்னுனை யென்னையை னின்னமுதென் றெல்லோமுஞ் சொன் னோங்கேள் வெவ்வேறாய் இன்னந் துயிலுதி யோ, வன்னெஞ்சப் பேதையர்போல் வானா கிடத்தியால் என்னே துயிலின் பரிசேலோ ரொம்பாவாய்.

(௭) பல அமரர் உன்னற்கு அரி யான் ஒருவன் இருஞ்சீரான். தென்ன வென்ன முன்னந் தீசேர்மெழுசொப் பாய்=தென்னுடைய சிவனே என்று சொல்லா முன்னரே தீயை யணுகிய மெழுகுபோல் உருகும் மனத்தாளே. என்னுனை=என்னையுடையானே.

கோழி சிலம்பச் சிலம்புந் குருகெங்கு மேழி லியம்ப இயம்புவென் சங்கெங்குந், கேழில் பாஞ்சோதி கேழில் பாங்குருளை கேழில் விழுப்பொருள்கள் பாடினோங்கேட்டி லையோ, வாழியீ தென்ன வறக்கமோ வாய் திறவாய் ஆழியா னன்புடைமையாமாறு மிவ் வாறே, ஊழி முதல்வனாய் நின்ற பொரு ளனை ஏழைபந் காளையே பாடேலோ ரொம் பாவாய்.

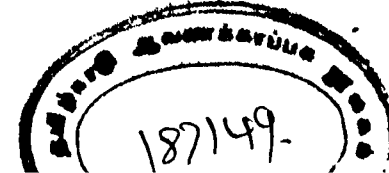
(௮) கோழி சிலம்பச் சிலம்புந் குரு கெங்கும்=சேவல் கூவுதலும் மற்றைப் புள்ளினங்கள் கூவும். ஏழில் இயம்ப= டமா வாத்தியம் முழங்க (சரி கம பதநி என்ற ஏழிசை முழங்க என் என்பாரு முளர்). கேழில்=உரிமை வண்ணந் காட்டாத, நிமிமில்லாத (ஒப்பில்லாத என்று பொருள் கோடலு முண்டு.) ஆழியான்=ஆஞ்ஞா சக்கரத் தையுடைய அறக்கடலாகிய சிவபெரு மான் (மகாவிஷ்ணு என்பாருமுளர்). இந்த எட்டுப்பாடல்களோடு துயிலெழு ப்புதல் முடிந்து விடுகிறது. மேல் வரும் பாடல்கள் நவசத்திகள் ஒருங்கு கூடி இறைவனை வழுத்துவனவாகின்றன.

முன்னப் பழம்பொருட்கு முன்னப் பழம்பொருளே பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்துமப் பெற்றியனே, உன்னைப் பிரானு கப் பெற்றவுன் சீரடியோம் உன்னடியார் தான்பணியோம் ஆங்கவர்க்கே பாங்காவோம், அன்னவரே யெங்கணவ ராவார் அவருகந்து சொன்ன பரிசே தொழும்பாய்ப் பணிசெய் வோம், இன்ன வகையே யெமக்கெங்கோன் னல்குதியெல் என்ன குறையு மிலோமேலோ ரொம்பாவாய்.

(௯) “முன்னப்பழம் பொருட்கு முன்னப்பழம் பொருளே, பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்தும் அப்பெற்றி யனே,” சீர்திருத்தக்காரர்கள் எனக் கூறிக் கொள்வோர் இவ்வடிகளை அடிக் கடி மேற்கோளாகக் கொள்வது வழக் கம். பழைமை வாதிகள் இதற்கு ஒவ்வார். “உன்னைப் பிரானாக..... எம்பாவாய்” - இந்த ஆறு அடிகளிலும் அடியார் வணக்கம் கூறப் பட்டது. “செம்மலர் நோன்றாள்” என்ற சிவஞானபோத இறுதிச் சூத் திரத்தோடு இதை ஒப்பிட்டு உணர்க. இவ்வடிகளில் வரும் “ஏகாரங்கள் தேற்றத்தின்கண் வந்தமை நோக்கற் பாலது. அணுசதாசிவர், அஷ்டவித் யேசுவரர், சத்தகோடி மகா மந்திரே சுவரர் என்ற விஞ்ஞான கலர்க்கு “உன்னடியார்” என்பதைப் பொ ருத்தி, முறையே முதல்வர் தாள்பணி வோம், பின்னவர்க்குப் பாங்காவோம், இறுதிக்கண் வருவோர் எங்கணவரா வார், அவர்கள் ஏவலால் அசுத்தமாயை யைப் பிரேரித்து நிற்போம் என்று பொருள் கோடலு முண்டு. இவ்வாறே கீழ் வரும் பாடல் கட்டும் பொதுவாக உயிர்கள் மேல் வைத்தும் சிறப்பாக நவசத்திகளைச் சுட்டியும் இருவகை யாகப் பொருள் கோடல் உண்டு.

பாதான மேழினுங்கீழ் சொற்கழிவு பாத மலர் போதார் புனைமுடிபு மெல்லப் பொ ருன்முடிவே, பேதை யொருபாற் றிருமேனி யொன்றல்லன் வேதமுதல் விண்ணோரும் மண்ணுந் துதித்தாலும், ஒத வுலவா பொரு தோழன் தொண்டருளன் கோதில் குலத் தான்றன் கோயிற் பிணப்பின்னாகான், ஏத வனு ரோதவன்பே ராருற்ற ராரயலார் ஏத வனைப் பாடும் பரிசேலோ ரொம்பாவாய்.

(௧௦) பேதை யொருபாற்றிருமேனி மங்கை பங்கன். ஒத உலவா=ஒத ஒதத் தம்மை விட்டு நீங்காத ஒரு

தோழன். தொண்டருளன் = ஒப்பற்ற தோழமையோடு தொண்டருள்ளத்தே நிலைத்திருப்பவன் (வாதவூரடிகட்கு முற்பட்டவர் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் என்ற கொள்கையுடையோர் இந்த அடி சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளைக் குறிக்கிறது என்பர்). கோதில் குலத்தான். தன் கோயிற்பிணைப் பிள்ளைகள் = நின் மலனாகிய சிவபெருமானை வழிபடும் குலத்தில் (சைவ நன்மரபில்) வந்த குற்றமற்ற பெண்களே (உயிர்வாக்கங்கள்). நவசத்திகளையே குறிப்பதாகப் பொருள் கோடலு முண்டு. மேலே கூறியபடி பொதுவாக ஆன்மாக்கள் மேல் வைத்தும் சிறப்பாக நவசத்திகளைச் சுட்டியும் இருவகையாகப் பொருள் கொள்வதும் அமையும். ஏது அவனைப் பாடும் பரிசு. (அவன் திருவடியைப் பாடும் பரிசு திருவடிப் பேரே-Virtue is its own reward என்ற கருத்தை ஒப்பிடுக.)

மொய்யார் தடம்பொய்கை புக்கு முகே ரென்னக் கையாற் குடைந்து குடைந்துன் கழல்பாடி, ஐயா வழியடியோம் வாழ்ந்தோங்கா னாமல் போற் செய்யாவெண் ணீரடி செல்வா சிறுமருங்குன், மையார் தடங்கண் மடந்தை மணவாள ஐயாரீ யாட்சொண்டருளும் விளையாட்டின், உய்வார்கள் உய்யும் உகையெல்லா மும்பொழிந்தோம் எய்யாமற் காப்பாய் எமையேலோ ரெம்பாவாய். கக

(கக) முகேரென்ன = ஒலிக் குறிப்புச் சொல், தண்ணீரைக்கையினால் அடிக்கும்போது பிறக்கும் ஒலி. “ஐயா, நீ ஆட்கொண்டருளும் விளையாட்டின் உய்வார்களுய்யும் வகை யெல்லாம் உய்த்தொழிந்தோம் எய்யாமற் காப்பாய் = ஞானகுருவாகிய ஐயனே! நீ உயிர்களை ஆட்கொண்டு அருளி அவையிற்றின் மலங்களைப் போக்கும் திருவிளையாட்டினால் முறையாகப் படிப்படி

யாக, விதிப்படி, மலங்களை அகற்றினோம், மீண்டும் அவை பொருந்தாமல் காப்பாய், உனது நிலைத்த திருவடிப் பேற்றினை நன்குவாய்.

ஆர்த்த பிறவித் துயர்கெடலாம் ஆர்த்தாடுந் தீர்த்தனம் நிலைச்சிறம் பலத்தே தீயாடுந், கூத்தனில் வானுங் குவலயமும் எல்லோமும் காத்தும் படைத்துங் கார்த்தம் விளையாடி, வார்த்தையும் பேசி வளைசிலம்ப வார்த்தைகள் ஆர்ப்பாவஞ் செய்ய அணிசூழல்மேல் வண்டர்ப்பப், பூத்திகழும் பொய்கை குடைந் துடையான் பொற்பாதம் ஏத்தி யிருஞ்சுனைரீ ராடேலோ ரெம்பாவாய். கஉ

(கஉ) ஆர்த்த பிறவி = ஆன்மாக்களை இறுக்கக்கட்டிய பிறவிப்பிணி, தீர்த்தன் = நின்மலனாகிய பரிசுத்தன், காத்தும் படைத்துங் கார்த்தம் விளையாடி = விளையாட்டைப்போல் முயற்சியின்றி சங்கல்ப மாத்திரையான் (நினைத்த வளவில்) சிருட்டி, திதி, சம்ஹாரம், திரோபவம், அதுக்கிரகம் என்னும் ஐந்தொழிலும் புரிந்து, கார்த்து என்பது னுள் சங்காரம், திரோபவம், அதுக்கிரகம் ஆகிய மூன்றும் அடங்கும். உடையான் பொற்பாதம் = உயிர்களாகிய அடிமைகளை உடைமையாகக் கொண்ட உடையான் திருவடி. இராமா துஜாசாரியருக்கு உடையவர் என்ற பெயருண்மையை நோக்குக.)

பைங்குவளைக் கார்மலரார் செங்கமல்ப் பைம்போதால் அங்கங் குருகினத்தாற் பின் னும் அரவத்தால், தங்கள் மலங்கழுவு வார் வந்து சார்தலினால் எங்கள் பிராட்டியும் எங்கோனும் போன்றிசைந்த, பொங்கு மடுவிற்புகப்பாய்ந்து பாய்ந்துஞ் சங்கஞ் சிலம்பச் சிலம்பு கலந்தார்ப்பக், கொங்கைகள் பொங்கக் குடையும் புனல்பொங்கப் பங்கயப் பூம்புனல் பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய். கங

(கங) இப் பாட்டு பொய்கையை இறைவிக்கும் இறைவனுக்கும் ஒப்பிட்டுப் பலவகைப்பொருள்படக் கூறு

கின்றது. பைங்குவளைக்கார் மலரால் = பசுமையான கருநிறமுள்ள குவளைப் பூக்களினால் (இறைவியின் கண்களையும் இறைவன் திருமிடற்றையும் போன்றது “குவளைக்கண்ணிக் கூறன்” என்பது தேவாரம்.) செங்கமல்ப் பைம்போதால் = செந்தாமரைப் புட்பங்களினால் (இறைவியின் முகத்துக்கும் இறைவன் திருவடிக்கும் உவமை). அங்கு அம் குருகினத்தால் = ஆங்குள்ள அழகிய பறவைக் கூட்டங்களினால் (இறைவியின் வளையல்களுக்கும் இறைவன் அணியும் கொக்கிரகுகட்கும் உவமை—குருகு = வளையல் என்று ஒரு பொருள், பறவை, குருவி, புள் என்று மற்றொரு பொருள்). பின்னும் அரவத்தால் = மற்றும் ஒலிகளினால் (இறைவியின் மாலையின் மீதுள்ள கிளியின் பாட்டொலியால் இறைவிக்குப் பொருந்தும்) = பின்னிக் கொண்டுள்ள பாம்புகளால் (இறைவன் மீதுள்ள சர்ப்ப ஆபரணங்களால் இறைவனுக்குப் பொருந்தும்). தங்கள் மலங்கழுவுவார் வந்து சார்தலினால் = உடம்பைப்பற்றிய அழுக்கைக் கழுவுதற்கு குளத்திற்கு மக்கள் வருவதினால் (உயிரைப்பற்றிய மலத்தைக் கழுவுதற்கு உயிர்கள் அருட்சத்தியோடு பொருந்தியிருக்கும் இறைவன் திருவடியைச் சார்தலினால் கடவுளுக்கு உவமை.)

ஆகையால் கருங்குவளையும் செந்தாமரையும் அழகிய பறவைகளும் அவையிற்றின் ஒலியும் குளிக்க வரும் மக்களும் நிறைந்துள்ள “பொங்கு மடுவு” குவளைக் கண்ணியும் செந்தாமரை முகத்தாளும் அழகிய வளையலை யுடையாளும் பாடும் கிளிகளை யுடைய மலை அணிந்தாளுமாகிய இறைவிக்கும், கரு

மிடறும் செங்கமலத் திருவடியும் கொக்கிரகும் சர்ப்ப ஆபரணங்களுமுடைய இறைவனுக்கும், உயிர்கள் மலத்தைப் போக்கும் அவர்கள் திருவடிகட்கும் உவமையானதுபற்றி “எங்கள் பிராட்டியும் எங்கோனும் போன்று இசைந்த பொங்கு மடுவு” என்றார்.

தீக்ஷாவிதியை யொட்டி மற்றொரு வகையில் உவமை கூறுவது முண்டு. சக்ஷாதீக்ஷை, ஸ்பரிசதீக்ஷை, வாசாதீக்ஷை (கண்ணினால் பார்த்தல், தொடுதல், வாயினால் சொல்லுதல் என்ற மூன்று முறைகள்—“திருநோக்கால் பரிசத்தால் திகழும் வாக்கால்” என்ற ஆன்றோர் வாக்கை நோக்குக) என்ற மூவகையும் ஈண்டு குறிக்கப்பட்டது. குவளை—கண்ணுக்குவமை திருநோக்கால் தீக்ஷை, செந்தாமரை—திருவடிக் குவமை பரிசத்தால் திருவடி தீக்ஷை. குருகினம் அரவம்—ஒலிக்குவமை திகழும் வாக்கால் ஞானோபதேசம் செய்தல். சிவஞான சாத்திரங்களுட் கூறியதுபோல இறைவனை மாணக்காட்டி மாணப் பிடிப்பதுபோல மாணுடச் சட்டை தாங்கிவந்து ஞானசிரியனாய் விளங்கி வாதவூரடிகள் முதலியோர் மலத்தைக் கழுவிவதுபோல் அருளுவதால் அருளொடு கூடிய கடவுளுக்குப் பொங்கு மடுவு உவமையாயிற்று. அதுபூதிமான்கள் இப்பாடலுக்கும் திருவெம்பாவை முழுமைக்கும் வேறு பல குறிப்புரைகள் பகர் கின்றனர். அவை அதுபூதி யுடையார்க்கே விளங்கும்.

காதார் குழையாடப் பைம்பூண் ளெனுட்க் கோதை குழலாட வண்டின் குழாமாடச், சீதப் புனலாடிச் சிற்றம் பலம்பாடி வேதப் பொருள்பாடியப்பொருளா மாபாடிச், சோதி திறம்பாடிச் சூழ்கொன்றைத் தார்பாடி ஆதி திறம்பாடி யந்தமா மாபாடிப், பேதித்து நம்

மை வளர்த்தெடுத்த பெய்வளைதன் பாதத் திறம்பாடி யாடேலோ ரெம்பாவாய். கச

(கச) அப்பொருளா மாபாடி=அப் பொருள் ஆம் ஆறு பாடி. அந்தமா மாபாடி=அந்தம் ஆம் ஆறு பாடி, பேதித்துநம்மை வளர்த்தெடுத்தபெய் வளை=பிரபஞ்சத்தினின்றும் வேறு படுத்திய திரோதான சத்தியாகிய வளையல்கள் நிறைந்த உமையம்மை.

ஒரொருகால் எம்பெருமான் என்றென்றே நம்பெருமான் சீரொருகால் வாயோவான் சித் தங்கனிகூட, நீரொருகா லோவா நெடுந்தாரை கண்பணிப்பப் பாரொருகால் வந்தனையான் விண்ணோரைத் தான்பணியான், பேரையற் கிங்கனே பித்தொருவ ராமாறும் ஆரொருவ ரில்வண்ண மாட்கொள்ளும் வித்தகர்தான், வாருருவப் பூண்முலையீர் வாயார கம்பாடி வருருவப் பூம்புனல்பாய் தாடேலோ ரெம் பாவாய். கக

(கரு) ஒரொரு கால் = ஒவ்வொரு காலத்தும், ("பொழுதற காலத் தொன்றும் பூசனைவிடாது செய்து" என்ற வாக்கை நோக்குக) இடை விடாது, சீரொருகால் வாயோவான்= இறைவன் புகழைப்பாடுவதில் வாய் ஓயமாட்டான். நெடுந்தாரை கண்பணிப்ப=காதலாகிக் கசிந்து கண்ணீர் மல்கி, பித்து=கடவுள்மீது காதல்.

முன்னிக் கடலைச் சுருக்கி யெழுந்துடையாள் என்னத் திகழ்ந்தெம்மை யாளுடையா னிட்டிடையின், மின்னிப் பொலிந்தெம் பிராட்டி திருவடிமேற் பொன்னஞ் சிலம்பிற் சிலம்பித் திருப்புருவம், என்னச் சிலைகுலவி நந்தம்மை யாளுடையாள் தன்னிற் பிரிவினா எங்கோமா னன்பர்க்கு, முன்னி யவன்மக்கு முன்சுரக்கும் இன்னருளே என்னப் பொழி யாய் மழையேலோ ரெம்பாவாய். கக

(கக) இப்பாட்டு மேகம் மழையைப் பொழிகின்ற நிகழ்ச்சியை அருட்சத்தி அருள்பாலிக்கு முறைமைக்கு ஒப்பிடு கின்றது. உடையாள் என்னத் திகழ்

ந்து = இறைவியைப் போல் பசுமை அல்லது கருமை நிறமாகத் திகழ்ந்து, எம்மை யாளுடையாள் இட்டிடையின் மின்னி=இறைவியின் அணிகலனிட்ட இடையைப் போல் மின்னி. எம் பிராட்டி திருவடிமேற் பொன்னஞ் சிலம்பிற் சிலம்பி=இறைவியின் திரு வடிகளிலுள்ள சிலம்பணியைப்போல் முழக்கம்(இடிமுழக்கம்)செய்து, திருப் புருவம் என்னச் சிலை குலவி=இறை வியின் புருவத்தைப்போல் வளைந்த வானவில்லை விளக்கி. இன்னருளே என்னப்பொழியாய்=இறைவி அருள் பொழிவதைப்போல் பெய்வாய். "நல் லார் ஒருவாடளரேல் அவர் பொருட்டு எல்லார்க்கும் பெய்யு மழை." அஃதே போல் அருளும் இடைவிடாது மக்க ளிடை பொழியப்படுகிறது. மழையைப் பக்குவ முடையோரே செம்மையாகப் பயன்படுத்துவர். அஃதே போல் "நின் கருணைப் பிரவாக அருளேத்தாக மாகநாடின"ர்க்கே அது பயன்படும். ஏனையோர் நிலை "வெள்ளத்துள் நாவற்றி எங்கும் விடிந்து இருளாம், கள்ளத்தலைவர் கடன்" என்ற திரு வருட்பயன் செய்யுளால் விளங்கும்.

செங்க ணவன்பால் திசைமுகன்பால் தேவர்கன்பால் எங்கும் இலாததோர் இன்பநம் பாலதாக், கொங்குண் கருங்குழலி நந்தம்மைக் கோதாட்டி இங்குநம் மில்லங்கள் தோறும் எழுந்தருளிச், செங்கமலப் பொற்பாதந்தத்தரு ளஞ் சேவகனை அங்கண் அரகை அடியோங் கட் காரமுதை, நங்கள் பெருமானைப் பாடி நலந்திசழப் பங்ஙயப் பூம்புனல்பாய் தாடே லோ ரெம்பாவாய். கக

(கக) செங்கண் அவன்.....நம் பாலதா=மாலயன் முதலாய தேவர் கள் நுகரும் இன்பத்தினும் பெரிதா கிய திருவடிப் பேற்றினை நமக்கு, கோதாட்டி=பாராட்டி அங்கண் அர

சை=கிருபா நோக்கமுடைய கண்களை யுடைய இறைவனை.

அண்ண மலையா னடிக்கமலஞ் சென்றி னைஞ்சும் விண்ணோர் முடியின் மணித்தொ கைவீ றற்றாற்போல், கண்ண ரிரவி கதிர் வந்து கார்ப்பத் தண்ண ரொளிமழுங்கித் தாரகைகள் தாமகலப், பெண்ணகி யானாய் அலியாய்ப் பிறங்கொளிசேர் விண்ணகி மண் னாகி யித்தனையும் வேறாகிக், கண்ணாமுத முமாய் நின்றான் கழல்பாடிப் பெண்ணையிப் பூம்புனல்பாய் தாடேலோ ரெம்பாவாய். கஅ

(கஅ) இப்பாட்டு சூரியன் உதய மாகலும் சந்திரனும் நகல்த் திரங்கனும் ஒளிமழுங்கி நிற்கும் நிலைக்கும் இறை வன் திருவடி ஒளியின்முன் விண்ணோர் கள் திருமுடி ஒளிகள் மழுங்கி நின்ற லுக்கும் உவமை கூறுகின்றது. ஆன் மாக்கள் அடைகின்ற திருவடிப்பேற் றின் உண்மை நிலையை விளக்கும்

“ஆதவன்தன் சந்தியில்
அம்புலியின் ஆர் சோதி
பேதமற நிற்கின்ற
பெற்றி போல்—நாதாந்தத்து
அண்ணல் திருவடியில் ஆன்மா
அணைந்து இன்பக்
கண்ணில் அழுந்தி யிடுங்கான்”

என்ற “உண்மை விளக்கச்” செய்யுளை இதோடு ஒத்து நோக்குக.

உங்கையிற் பிள்ளை உனக்கே அடைக்கல மென் றங்கப் பழஞ்சொற் புதுக்குமெம் அச் சத்தால், எங்கள் பெருமான் உனக்கொன் றுரைப்போங்கேன் எங்கொங்கை நின்னன்ப ரல்லார்தோன் சேரற்க, எங்கை புனக்கல்லா தெப்பணியுஞ் செய்யற்க கங்குல் பகலெந் கண் மற்றொன்றுங் காணற்க, இங்கிப் பரிசே யெமக்கெங்கோன் நல்குதியேல் எங்கெழி லென் ஞாயி றெமக்கேலோ ரெம்பாவாய். கக

(கக) உங்கையில் பிள்ளை உனக்கே அடைக்கலம் என்று அங்கு அப்பழம் சொல் புதுக்கும் எம் அச்சத்தால்— முன்னொருகால் அகலிகை சிவபெரு

மான் மீது காதல் கொள்ள அவர் அவள் மலரணியின் மீது அமர்ந்த வுடன் ஒரு குழந்தை தோன்ற, பயந்து அவரிடமே அந்தக் குழந்தையைக் கொடுத்து “உங்கையிற் பிள்ளை உனக் கே அடைக்கலம்” என்றான். அவ் வாறு அப்பழஞ் சொல்லை எங்கே புதுப்பிக்க நேரிடுமோ என்ற பயத் தினால் என்பது இதன் பொருள். இப் பாட்டின் கருத்தை “முன்னைப்பழம் பொருட்கு” என்ற பாட்டோடு ஒப் பிடுக. இப்பாட்டிலும் அடியார் வணக் கம் கூறப்பட்டுள்ளது. இங்கு இப் பரிசே...நல் குதியேல் = பிறவிப் பெரும்பயன் அதுவே யாகையால் - ‘மண்ணினிற் பிறந்தார் பெறும்பயன்’ என்ற பெரிய புராணச் செய்யுளோடு ஒப்பிடுக. எங்கெழில் என் ஞாயிறு எமக்கு=சூரியன் கிழக்கேயோ வேறு எத்திசையிலோ உதித்தால் தான் எமக்கு என்ன. சீவன் முத்தர்கள் காலத்தவரும் கடந்தவர்கள்.

போற்றி யருளுகின் ஆதியாம் பாதமலர் போற்றி யருளுகின் அந்தமாஞ் செந்தளிர் கள், போற்றியெல் லாவுயிர்க்குத் தோற்றமாம் பொற்பாதம் போற்றியெல் லாவுயிர்க்கும் போகமாம் பூங்கழல்கள், போற்றியெல் லாவு யிர்க்கும் ஈரும் இணையடிகள் போற்றிமா னுண்முகனுங் காணாத புண்டரிகம், போற்றி யாம் உய்யஆட் கொண்டருளும் பொன்மலர் கள் போற்றியாம் மார்கழி ராடேலோ ரெம் பாவாய். உஉ

(உஉ) சைவசித்தாந்தத்தின் முடிந்த முடிபாகிய திருவடிப் பேற்றின் சிறப் பையும் அத்திருவடியின் பெருமை யையும் வலியுறுத்துவது இப்பாட்டு. முதல் இரண்டு அடிகளிலும் ஆதி அந்தம் என்று கூறி, பிறகு ஐந்து அடிகளில் திருவைந் தொழில்களைக் கூறி, இறுதியில் இறைவனை வணங்கி

மார்கழி ஈராடுதலைக் கூறுகின்றது. ஒவ்வொரு அடியிலும் இறைவன் திருவடிகளைக் குறித்திருப்பது நோக்கத்தக்கது. எல்லா வுயிர்க்கும் தோற்றம், எல்லா வுயிர்க்கும் போகம், எல்லா வுயிர்க்கும் ஈறு என்று மும்முறை “எல்லா வுயிர்க்கும்” என்பதை வலியுறுத்தி யிருப்பதை ஆழ்ந்து நோக்குக. விஞ்ஞான கலர், பிரளயாகலர், சகலர் என்ற மூவகை உயிர்களையும் செத்து செத்துப் பிறக்கின்ற தேவ வாக்கம் அனைத்தையும் “எல்லா வுயிர்க்கும்” என்பது குறிக்கும் என நன்குணர்க.

இத்தகைய செம்பொருள்கள் அடங்கிய மாணிக்கச் சுரங்கத்தை நம் தமிழ் நாட்டுக்கு நல்கிய வள்ளல் மாணிக்க வாசக சுவாமிகளாவார். இப்பதிகத்தைத் தினந்தோறும் ஒதியுணர்தல் சிறந்த பொழுக்கத்தில் இருத்தும். இயலாதவர்கள் மார்கழி மீ முழுமையும் இன்றேல் திருவாதிரைக்கு முன்பத்து நாட்களேனும் ஒதுதல் முறையாகும். இவ்வுலக வருஷம் தேவர்கட்கு ஒருநாள் என்றும் மார்கழி மீ தேவர்கட்கு விடியற்கால மென்றும் கொண்டு, விடியற் காலத்தைச் சிருட்டிக்கு ஒப்பிட்டு, அந்த சிருட்டி தத்துவத்தைக் கூறும் இப்பதிகத்தை மார்கழிமாதம்விடியற்காலத்தில் ஒதவேண்டுமென்று பண்டையோர் வகுத்தனர்.

வைணவ சம்பிரதாயத்தில் ஆண்டாள் திருப்பாவை என்ற பதிகத்தை

வைகுண்ட ஏகாதசியை ஒட்டிப் பத்து நாட்கள் காலையில் ஒதுவது வழக்கமாயிருக்கிறது. ஆண்டாள் திருப்பாவையையும் திருவெம்பாவையையும் ஒருங்கு சேர்த்து வாசித்து உணர்வது சமாச நன்னோக்க முடையார் நற்செயலாகும்.

அரிய வாக்குக்களில் செம்பொருள்கள் காணப் பொருத “ஆராய்ச்சிப் புலிகள்” திருவெம்பாவையை சாதாரணமாக அகத்துறையில் பாடப்பட்ட “பாவைப் பாட்டு” என்னும் இனத்தைச் சேர்ந்த பாட்டாகக் கொள்ளும். எனினும் மேற்கூறிய செம்பொருள்கள் இப்பாட்டில் உள்ளன என்பதை அப்புலிகள் மறுக்க இயலா.

இதைக் கண்ணுறும் ஒவ்வொரு சைவரும் இவ்வாண்டு மார்கழிமாதத்தைக் “கண்ணைத் துயின்று அவமே காலத்தைப் போக்காதே” விடியற்காலையில் திருவெம்பாவையை ஒதிப் பொருளுணர்ந்து எல்லாம் வல்ல இறைவன் திருவருளைப்பெறுமாறு எந்தையீசன் திருவடிகளை எழுமுறை வழத்துகின்றோம்.

குறிப்பு:—ஆறுமுக நாவலர் சீடருள் ஒருவரும் “சித்தாந்த பாணு” என்போருமாகிய திருமயிலை மகாவித்வான் தணிகாசல முதலியார் எமது அருமைத் தந்தையாருக்குப் பாடமாகச் சொல்லிய குறிப்புகள் சிலவற்றின் உதவியைக் கொண்டு இக்கட்டுரை எழுதப்பட்டது. —பத்திராசிரியர்.

பிரிவாற்றாமை

நமது சமாஜ போஷகருள் ஒருவராகிய சைவத்திருவாளர் மேடை தளவாய் திருமலையப்ப முதலியார் அவர்கள் 22-11-1930 மால 6 மணிக்கு சிவபத மடைந்தனர். நமது பிரிவாற்றாமையை இதன் மூலம் அறிவிக்கிறோம்.—காரியதரிசி.

சிவஞானபோத விளக்கம்

[கி. குப்புச்சாமி முதலியார், உதவிப் பத்திராசிரியர்]

ஐந்தாம் சூத்திரம்

மேலே நான்காம் சூத்திரத்தின் பொருளினையுணர்ந்த மாணுக்கன், ஆன்மாவானது ஐந்து அவத்தைப் படுகின்ற காலத்து, காரணங்களாகிய கருவியும், உயிரும் அமைச்சப்போலும் அரசு போலும் பொருந்தி யிருக்கின்றன. அவ்விதம் பொருந்தியது போதுமானதாக இருக்க, முதல்வன் என்னும் இறைவனால் உயிர்க்கு ஆகவேண்டியது யாது உளது? என்னலும், அவ்விதம் காரணங்களும் உயிரும் பொருந்தி யிருக்கினும் முதல்வனது உதவியில்லாது யாதொன்றும் அமையாது என்று அறிவிக்க வந்தவர், இரண்டாங் சூத்திரத்துக் கூறியதுணைக்காரணம் முதற் காரணங்களாகிய கன்மம் மாயைகளினது இலக்கணத்தை உணர்த்த ஆரம்பிக்கின்றார். அதாவது,

“விளம்பிய வுள்ளத்து மெய்வாய் கண்மூக் கணந்தறித் தறியா வாங்கவை போலத் தார்த முணர்வின் றமியருள் காந்தங் கண்ட பசாசத் தவையே”

என்பதாம்.

இதன் பொருளாவது, விளம்பிய உள்ளத்து - முன் கூறிய உயிராலே, மெய் வாய் கண் மூக்கு - மெய் வாய் கண் மூக்கு செவி என்பன, அளந்து அறிந்து அறியா - தத்தம் விடயங்களை இது இன்னதென்று அளவிட்டு அறிந்தும் அவ்விதம் அறியும் தம்மையும், தம்மைச் சேர்ந்து நின்று செலுத்தும் அவ்வுயிரையும் அறியமாட்டா, ஆங்கு அவைபோல - அவ்விதம் தம்

மையும், தம் முதலாகிய உயிரையும் அறியமாட்டாத இரத்திரியங்கள்போல, தாம் தம் உணர்வின் தமியருள் - உயிர்களாகிய தாமும் தமது அறிவிற்கு விளக்கமாகிய முதல்வனது கிற்சத்தியால் மேற்கூறிய ஐந்து அவத்தைகளில் நின்று வினையின் பயன்களை அறிந்து அதுபவிக்கின்ற தம்மையும் தம்மைச் செலுத்தி நிற்குந் திருவருளையும் அறிய மாட்டாவாம். காந்தங்கண்ட பசாசத்தவையே - ஆதலின் உயிர்கள் அவ்வாறு உணர்தல் காந்தத்தைக்கண்ட இரும்பு ஒன்று அதன் சன்னிதி மாத்திரையில் வலித்துக் கொள்ளப்படுவதுபோல, காரணத்தாலல்லாது சங்கற்பத்தால் அகிட்டுக்கும் முதல்வன் சன்னிதி மாத்திரையில் உண்டாகும். ஆதலால் இவ்விதஞ் செய்யும் இறைவன் விகாரப்படுவானல்லன் என்பதாம்.

ஆயின் இவ்விதம் ஐயுணர்வுகள் ஆன்மாவால்தான் உணரும் என்பது எவ்விதம் எனின், ஐம்பொறிகளோடும் உயிர் ஒற்றுமைப்பட்டு நின்று அறிந்தாலல்லாமல் அவை ஒரு விடயத்தையும் விடயிக்க மாட்டா. அது எவ்விதமோ வெனின்,

“ஐம்பொறியை யாண்டங் கசாயுள நிற்பவைம்பொறி களுள்ள மறியாவா—மைம் [பொறியிற் காணுதேற் கானுது காணுமுளங் காணுதேற் காணுகண் கேளா செவி”

என்னும் வெண்பாவால் அறியற்பாலதாம். இதன் பொருளாவது அரசு நெருவன் சிங்காதனத்திலிருந்து தன் கீழுள்ள வேலைக்காரர்களை அவாவர்

செய்யவேண்டிய காரியங்களில் செலுத்தி ஆள்வதுபோல, உயிர் ஐம் பொறிகளையும் ஐந்தவத்தைக்குரியவிட யங்களில் செலுத்தி இலாடத்தானம் என்கின்ற இடத்தில் நிற்பதால் அரசனாள் ஏவப்பட்ட வேலைக்காரர்கள் தமக்கு இட்ட தொழிலையன்றி வேறொன்றுஞ் செய்தற்கில்லாததுபோல் ஐம் பொறிகளும் தம் தொழிலையன்றி உயிரையறியமாட்டா. அவ்விதமாயின், ஐம் பொறிகள் உயிரையன்றி ஒருபொருளையும் அறிவதற்கில்லை என்பது அமையுமாயின், உயிர் ஐம்பொறிகளல்லாது பொருள்களைக் காணுதல் கூடுமோ எனின், ஒரு கருமத்தைச் செய்யுமிடத்து அரசனும் அவன் அமைச்சர் முதலாயினரும், ஒன்று சேர்ந்தாலல்லது கருமம் முடியாததுபோல, ஒரு பொருளை யுணருங்காலத்தீ உயிரும் ஐம்பொறிகளும் ஒன்றுசேர்ந்து உணர்தல் வேண்டுமேயன்றி உயிரையன்றிப் புலன்கள் ஒன்றையும் உணரா; புலன்களையன்றி உயிர் ஒன்றையும் உணராது என்பதாம்.

இதுகேட்ட மற்றோர் வாதி ஐம் பொறிகள் தாம் ஜடமாதலால், சித்தாகிய உயிராலல்லது எதையு மறிவதற்கில்லை. ஆனால் சித்தாகிய உயிர் இறைவனாகிய முதல்வனது உபகாரத்தை எதற்கு விரும்புதல் வேண்டும்? இவ்விதம் சித்துப்பொருளாகிய உயிர் முதல்வனது உபகாரத்தை விரும்புதல் போல் முதல்வனும் மற்றொன்றனுடைய உபகாரத்தைவிரும்புதல் வேண்டும் போலும்” என்னலும், அதை விளக்கிக் காட்டுவார், “அறிஞனே! இவ்வான்மாவானது தன்னாலே பொருள்களை யறியும் இந்திரியங்களைப்போலத் தானும் தன்னை யுணராது நிற்குந் தன்மை யுடையது. ஜடமாகிய இந்

திரியங்களும் சேதனமாகிய உயிரும் ஜடம் சேதனம் என்கின்ற தன்மையில் வேறுபட்டு நிற்கினும், தமது முதலை யறிகின்ற தகுதியில் இரண்டும் ஒன்றாக நிற்பதால் இந்திரியங்களும் உயிரும் இரண்டும் அத்தகுதியில் ஒத்தனவேயாகும் என்றனர். ஆனால் அவ்விதம் ஒத்து நிற்குமாயின் இந்திரியங்களுக்கு வரும் பயனை அவற்றொடு ஒன்றுசேர்ந்து காணும் உயிர் அடைவதுபோல, உயிர்க்குவரும் இன்பதுன்பமாகிய பயனையும் உயிரோடு ஒன்று சேர்த்துக் காணும் முதல்வனுக்கும் ஆதல்வேண்டும் என்று கூறுவாரா நோக்கி, அவ்விதம் ஆகாது என்பார்,

“மன்னுசிவன் சன்னிதியின்
மற்றுலகஞ் சேட்டித்த,
தென்னுமறை யினியன்
மறந்தாய்—சொன்னசிவன்
கண்ணவுளம் வினையாற்
கண்டறிந்து நிற்குங்கா
ணெண்ணன் சிவன்சத்தை
யின்று”

என்னும் வெண்பாவை யருளுவாராயினார். இதன் பொருளாவது அறிவிலாதவனே! உனக்குக் கூறிய கருதலளவையென்னும் அனுமான அளவையால் முதல்வன் ஒருவன் உண்டு; அவன் சன்னிதியில் உலகம் செயற்படுகின்றது என்று வேதமுங் கூறுகின்றது என்பதை மறந்து மயங்குகின்றாய். உயிரானது அவ்வேதத்துள் எடுத்துக் கூறும் முதல்வன் தனக்குக் கர்ட்டாகி நிற்கவும் தான் செய்த வினைக்கிடாக ஒன்றனை யறிந்துநிற்கும். ஆயின் இந் திரியங்களோ தமக்கென்று ஒன்று மில்லை ஆயின். ஆதலால் இவ்வேறு பாட்டினையறிவார் அவ்விதக் காட்டாகி நிற்கின்ற சிவன் தன் சன்னிதியில் அசத்தெல்லாம் சூனியமாதலால் அவ்

வுயிர் போல்பயன் அதுபவியான் என்பதை யறிவர் என்பதாம்.

அதுகேட்ட வாதியானவன் அவ்விதம் இறைவன் உணர்த்த உயிர் உணருமிடத்து, உணர்த்துகின்ற இறைவனை வேறாக நின்று உணருமோ, ஒன்றாய் நின்று உணருமோ என்னலும், அவ்விரண்டு தன்மையும் அல்லாது நின்று உணர்வதை யுணர்த்துவார்,

“வெய்யோ னெளயி
லொடுங்கி விளங்காது
வெய்யோனை யாகாத
மீன்போல—மெய்யவனிற
கண்டுகேட் டெனெயிர்
தூற்றியுமைப் புலனைக்
கண்டெனும் மன்னுதலைக்
கான்”

என்று கூறினர். இதன் பொருளாவது: சூரியனது ஒளியிலடங்கி அதற்கு வேறாய்த் தோன்றுதலில்லாமல் அச்சூரியனும் ஆகாது நின்ற நட்சத்திரங்கள் அச்சூரியனாலேயே ஒளிகொண்டு நிற்பதுபோல், கண்டுங் கேட்டும் உண்டும் உயிர்த்தும் தீண்டியும் அறியப்படும் ஐந்துவிதமாகிய விடயங்களையும் உயிரானது உண்மைப் பொருளாகிய இறைவனால் உணர்ந்து அவ்விதைவனுக்கு வேறுதலும் ஒன்றதலும் இல்லாமல் உடனாய் நிலைத்தலை யறிவாயாக என்பதாம். அவ்விதம் இறைவனால் உணரும் உயிர்க்கு ஒருயிர்க்கு ஒரு விதமும் மற்றோர் உயிர்க்கு மற்றோர் விதமுமாகப் பலவேறு வகைப்பட்டு உணர்வு உண்டாதலால், இவ்வுணர்த்துகின்ற வேறுபாட்டால் ஆயிற்று எனல் வேண்டும். அவ்விதம் வேறுபடுமாயின் முதல்வன் நிருவிகாரி என்னும் வேத வாக்கியத்தோடு முரண்பட்டு விகாரப்படுபவன் என்னுந் தன்மைக்கு உரிய னாவான் என்று கூறலும், அவன் ஒரு

காலும் விகாரப்படுதலில்லை என்பதை யுணர்த்துவார்,

“அருளுண்டா மீசற்கது சத்தியன்றே
யருளு மவனன்றியில்லை—பருளின்
மவனன்றே யில்லை யருட்கண்ணார் கண்
கிரவிபோனிற்கு மாணேய்ந்து” [ஐங்கு]

என்னும் வெண்பாவை யருளினர். இதன் பொருளாவது, “வாதியே! உயிர்க்குப் பசுத்துவம் என்னுந் தன்மையை நீக்கிச் சிவத்துவத்தை விளக்குவதற்குரிய இரக்கமானது முதல்வனுக்கு அநாதியாகவே உள்ளது அவ்விரக்கமோ வேறு பொருளல்ல; அது அம்முதல்வனுக்கு உள்ளதாகிய சத்தியே யாகும். இவ்விரக்கமும் அவனும் குணமும் குணியும் போலிருத்தலால் அவ்வருளும் முதல்வனோடு இருத்தலால் லாமல் வேறு இருத்தல் கூடாது. முதல்வனும் அவ்வருளோடு கூடி நில்லாது வேறு இருத்தற்கில்லை. ஆனால் இவ்வுண்மை யெல்லாம் ஞானக் கண்ணுடையதாகிய பெரியோர் அறிதல் கூடும். சூரியன் தன்னொளியோடு எவ்விதம் ஒன்றுசேர்ந்து நிற்கின்றனோ அதுபோல் முதல்வன் அருட்சத்தியோடு ஒன்றுபட்டு நிற்பன். ஆதலால் எண்குணங்களில் தன்வயத்தனாகும் குணமுடைய அம்முதல்வன் அவ்வவ்வுயிர்க்கு உரிய உணர்ச்சியை யாதொரு விகாரமு மில்லாமல் தனது சத்தியைக்கொண்டு நினைத்த மாத் திரத்தில் செய்வன் என்பதாம். இதெல்லாம் சித்தாந்த நெறியுணர்ந்தவர்க்கல்லது வேறொருவருக்கும் விளங்காது என்று கூறி இச்சூத்திரத்தால் முன்னர் இரண்டாவது சூத்திரத்தில் கூறிய பாசத்திற்கு இலக்கணங் கூறினர். ஆதலால் இச்சூத்திரம் பாச விலக்கணமாயிற்று,

இதனால் சூத்திரத்தின்இயைபு இனிது விளங்கும்.

ஐந்தாஞ் சூத்திரம் முடிந்தது

குறிப்பு :—இச் சூத்திரத்துக்குத் தெளி பொருள்விளக்க வேதாந்தியார் பதவுரை எழுதுங்காலத்து, 'விளம்பிய வுள்ளத்து' என்பதற்கு, 'முன்னர்க் கூறிய சிதாபாசவடிவ சிவர்களால்' என்றும், 'தார்தம் உணர்வில் தயி யருள்' என்பதற்கு 'தமக்கு அதிஷ்ட ானமாய் ஏகமாயுள்ள சிவத்தின் சந்திதானத்தால் (தத்தமக்குரிய விஷ யங்களை இஃதித் தன்மையதென்று அளவிட்டுச் செவ்வையாக அறிந்து வருகின்றனவே யன்றித் தாமே சுதர்

திரமாக) அறிவதில்லையாம் என்றும் கூறியிருக்கின்றனர். சூத்திரத்தின் முடிபுரை கூறுகின்ற காலத்து,

“சீவனென்னச் சிவனென்ன வேறில்லை
சீவனார் சிவனாரை அறிகிலார்
சீவனார் சிவனாரை யறிந்தபின்
சீவனார் சிவனாயிட்டிருப்பாரே.”

“சிவன்றான் பலபல சீவனுமாயி
நவின்ருனாலுற நம்பனுமாமே”

என்னும் பாக்களைக் கூறுகின்றனர். நல்வினை யின்மையால் மயக்க அறிவு கொண்டு தாம் மயங்குவது அன்றித் தம் வழிப்பட்டோரையும் மயக்கு கின்றனர்.

நிவணப்பற நிவணத்தல்

[இருக்கம் - ஆதிமூல முதலியார்]

‘இன்றெனக் கருளியிருள் கடிந்துள்ளத்
தெழுமின்ற ஞாயிறே போன்று
கின்ற கிந்தன்மை நினைப்பற நினைந்தேன்
நீயவாற் பிறிது மற்றின்மை
சென்று சென்றனுவாய்த் தேய்ந்துதேய்த்
தொன்றாத்திருப் பெருந்துறைபுறை
[சிவனே
யொன்று நீயல்லையன்றி யொன்றில்லை
யாருன்னை யறிய கிற்பாரே.]’

என்னும் இத்திருவாசகச் செய்யுளினு லும், “சொல்லாமற் சொன்னவரை நினைபாமல் நினைந்து பவத்தொடக்கை வெல்வாம்” என்பது முதலான ஆப்த வாக்கியங்களாலும் நினைப்பற நினைத ளாகிய ஒரு நினைவு உண்டெனத் துணி யப்படும். நினைப்பற நினைதல் எனவே, நினைப்பற நினைவும் ஒன்று உண்டென் பதுந் துணியப்படும். இவற்றுள் நினைப் பற நினைத்தலாவது, மனதை ஐம் புலன் வழிச்செல்லா தடக்கி அருள்

வசப்படுத்தி ஒரு கணமும் மறவாது இறைவனை யிடையறாது நினைத்தலாம். நினைப்பறாது நினைத்தல் என்பது, மன தை ஐம்புலன் வழிச் செல்லவிட்டு ஆசை வசப்பட்டுப் பொருளல்லவற் றைப் பொருளென மருண்டு அவற் றை மறந்து மறந்து நினைத்தலாம்.

“அம்பலக் கூத்தினைத் தினைத்து ணைப் பொழுதும் மறந்துய் வடுனே,” “பழனஞ் சேரப்பனை யென்கண் பொருந்தும் போழ்த்ததும் கைவிட நான் கடவேனே,” “அப்போது மலர் தூவி யையுலனு மகத்தடக்கி - எப் போது மினியாளை யென்மனத்தே வைத்தேனே” என்னும் வேத வச னங்களால் நினைப்பற நினைதலின் இலக்கணம் இத்தன்மைத் தென அறி யலாகும். நினைப்பறாது நினைத்தலின் இலக்கணத்தை யோசித்தால், அது

பொய் நினைவென்பதும், அதை நினைக் கும் நெஞ்சம் பொய் நெஞ்சம் என்ப தும், அப்பொய் நெஞ்சால் செய்யப் படும் அன்பும் பொய்யன் பென்பதும் புலப்படும். இதுவே,

“யானேபொய்யென்னெஞ் சம்பொய்
யென்னன் பும்பொய்
யானால் வினையே னழுதா
லுண்ணப் பெறலாமே
தேனே யமுதே கரும்பின்
மெறிவே தித்திக்கு
மானே யருளாயடி யேனுனை
வந்துறு மாறே”

என்னும் திருவாசகம் வலியுறுத்தும். இறைவன் தன்னை ஒரு கணமும் மற வாது சுட்டிற்றந்த உணர்வினால் உணர் ந்து இடையறாது நினைக்கும் சீவன் முத்தர் மனதையே கோயிலாகக் கொண்டு வீற்றிருப்பதனால் அவர்களு க்கு நாட்களும் கோட்களும் மிக நல் லனவாம். ஐம்பெரும் பூதங்களும் அவர்கள் ஏவல் வழிநிற்கும். அவர் களுக்கு எந்நாளும் இன்பமேயன்றித் துன்பம் உண்டாதலில்லை. இது நமது சமயகுரவர் சரித்திரங்களால் நன் குணரலாகும். எம்போல்வார் இறை வனைப் பல காலம் நினைந்தும் வாழ்த் தியும் வணங்கியும் வழிபட்டாலும் எங் கள் மனம் பொய் மனமும், எங்கள் வாழ்த்தும் வணக்கமும் பொய் வாழ் த்தும் பொய் வணக்கமுமா யிருத்தலி னால், இறைவன் எங்கள் மனதைக் கோயிலாகக் கொள்ளமாட்டான். ஆத லால் நான்கள்நாட்களாலும் கோட்களா லும் நலிவுறுகின்றோம். நமக்கு இன் பம் அணுவளவாகவும் இடர் மலைபள வாகவும் இருக்கின்றன. இறைவன் எங்கள் மனதுக்கும் வாக்குக்கும் எட்டாமல் வாக்குமனத்தினை யிருக்

கிறான். ஆதலால் நாம் அவனுடைய சச்சிதானந்த வடிவத்தை நினைக்கவும் வாழ்த்தவும் வணங்கவும் மாட்டாதவர் களாம். அவனுக்கு ஆலயங்களைச் சமைத்து அதில் அவனுடைய அருள் வடிவங்களைப் பிரதிட்டை செய்து பூசிப்பது நம் கடமையாயிற்று. இவ வுண்மையை வற்புறுத்தவே நமது வாசீசப் பெருமானார்,

நிலபெறுமா மெண்ணுதியெ னெஞ்சேசீவா
நித்தலும் எம்பிரானுடைய கோயிலுக்குப் புலர்வதன் முன்னகிட்டு மெழுக்குமிட்டுப் பூமலை புணந்தேத்திப் புகழ்ந்தபாடித் தலையார்க் கும்பிட்டுக் கூத்துமாடிச் சங்கரா சயபோற்றி போற்றியென்றும் அலைபுனல்சேர் செஞ்சடை யெம்மாதியென் ஆரூரையென்றென்றேயலறாகில்லை. [அம்

என்றுகட்டளையிட்டருளினார். இதற்கு மாறாக இக்காலத்தவர் சிலர் தாங்கள் கடவுளை (அதாவது மனம் வாக்குக் காயங்களுக்கு எட்டாமற் கடந்திருப் பவரை)த் தங்கள் மனதைக் கொண்டு பூசிப்பதில் வல்லவர்களென மதித் துக் கொண்டும் ஆலயங்களின் மீது குறைகளைக் கூறிக்கொண்டும் ஆலய வழிபாட்டைத் தாங்கள் தவிர்த்திருப் பதோடமையாமல், பிறரும் ஆலய வழி பாட்டை யருவருக்குமாறு உபதேசித் துக் கொண்டும் இருக்கிறார்கள். இவர் களுள் சைவரொனப் படுவோரும் சிலர் உளர். ஆலயங்களில் ஏதேனும் குறை கள் நேருமாயின் அவற்றை நியாய வரம்பு கடவாமல் அகற்றுதல் இவர் கள் கடமையாகும். அப்படிச் செய்ய இயலாவிடில் வானாவிருத்தலே நன்று. அப்படியும் இராமல் ஆலயங்களைப் பழித்துக்கொண் டிருத்தல் தரும் மன்று.

[கருவுலத்தான் எழுதியது]

பிறகு வடிவம் குறித்து தேடினேன்.
 “ஏத்திய தீபம் போல ஆய உடுக்கள்
 கூட்டமாக விருக்கும். இது பற்றி
 இஃது அறுமீன் எனவும் பெயர்
 பெறும். இவற்றுள் ஒன்று மற்றைய
 வற்றினும் ஒளி மிகுந்திருக்கும்;
 இஃது Alegorr எனப் பெயர் பெறும்.
 சூரியன் கார்த்திகையைக் கட்டும்
 போழுது அக்கினி மீன் பிறக்கும்.
 இந்த ஆய உடுக்களின் கூட்டம்
 Pleiades என மேற்றிசைப்புலவராற்

உரைப்பகுதி :— “நட்சத்திரங்களுள் நடுவில் நிற்கலை யுடையதான விசாக நட்சத்திரத்தில் * * * * * அச்சுவினி முதலிய இருபத்தேழுனுள் பதினான் காவதும் நடுவிலுள்ளது மாகிய நட்சத்திரம் சித்திரையாக இருக்க, அதனை நடுவிலுள்ளதாகக் கூறாமல் இவ்விடத்தில் விசாகத்தைக் கூறியது என்னையோவெனின், ஒவ்வொரு வருடத்தும் பசுவையும் இரவையும் சமனாக முப்பது முப்பது நாழிகையாகவே பெற்ற இரண்டு விஷுவத்தினங்களுள் ஒன்றாகிய மேஷாயனத்திற் சூரியனுக்கு எந்த நட்சத்திரத்திற் பிரவேசமுண்டாகிறதோ அதை நட்சத்திரங்களில் முதலாவதாகக் கூறுவது சோதிட நூற்றாணி பாதலாலும் முன்னொரு காலத்திற் சூரியனுக்குக் கிருத்திகாப் பிரவேச மிருந்தபொழுது

சுருந்தம்

“ஆனமுகன் ஆறுமுகன் அம்பிகை பொன்னம்பலவன்
நூனநூ வாணியை உள்நாடு”

மலர் ௪	பிரசுர்ப்பத்தி ஆண்டு ஆவணித் திங்கள் 1931 (௨௩) ஆகஸ்ட்	இதழ் ௮
--------	---	--------

இவணக்கப்பெற்ற சைவ சபைகள்

(iii) கருவாறு நெயர் - 100 கிராம்

நமது சமாஜத்தின் முக்கிய நோக்கங்
களுள் ஒன்று இத்தமிழ் நாட்டி-
லுள்ள சைவ சபைகளையெல்லாம்
இணைத்துக் கொண்டு அவைகளின்
ஒற்றுமையாலும் கூட்டுறவாலும் உண்-
டாகும் துணைவலியின் பெருக்கத்தால்
சிறப்பாகச் சமயப்பணி செய்தல் என்-
பது அனைவரும் அறிந்ததொன்று.
ஆனால் இவ்வுயரிய நோக்கத்தை முற்று-
வித்தற்கு இந்நாட்டிலுள்ள எல்லாச்
சைவசபைகளும் உறக்கம், ஊக்கமின்-
மை முதலிய பல காரணங்களால் நம்
சமாஜத்தோடு இணைத்துக் கொள்ள
முன் வராதிருத்தல் பெரிதும் பரித-
பிக்கத்தக்கதே. ஒரு சைவசபை நமது
சமாஜத்தோடு இணைக்கப் பெறுவ-
தால் சமாஜத்துக்குரிய இணைப்புச்
சந்தா (ரூபாய் மூன்றுக்குக் குறையா

மல்) இயன்றவளவைச் செலுத்துவதைத் தவிர வேறு தனது மூல்தனம், பொருள் வருவாய் முதலியவற்றில் தனக்குள்ள உரிமையை இழக்காது என்பது சமாஜத்தின் 62-வது விதியிலிருந்து நன்றாகத் துலங்குகிறது. சில சபைகள் சமாஜ இணைப்பு நோக்கால் தங்கள் கணக்குகளைச் சமாஜத்தின் பரிசோதனைக்கனுப்ப வேண்டுமென்று எண்ணியிருந்தன. அவ்வாறு செய்ய சமாஜவிதிகளிலும் இடமில்லை; சமாஜத்தினருக்கு உரிமையுமில்லை. இவ்விஷயத்தை விளக்கிய பிறகு அச் சபைகள் இணைக்கப்பெற்றன. இஃதே போல் பலவகையான பிழைபட்ட கருத்துக்களினால் பிடிக்கப்பட்டுப் பல சபைகள் நம் சமாஜத்தோடு இணைக்கப்பெறுகின்றன.

நம் சமாஜத்தோடு இணைத்துக்கொள்வதால் சைவசபைகட்குக் கிடைக்கும் நன்மைகளாவன :—

(1) ‘சித்தாந்தம்’ பத்திரிகையைப் பெறுதல்.

(2) விலை குறிக்கப்படாத ஏனைய சமாஜப் பிரசுரங்களை இலவசமாகப் பெறுதல்.

(3) சமாஜ நிர்வாகத்தில் சேர்ந்துள்ள பெரியார்களைச் சொற்பொழிவு கட்கும் தலைமை வகித்தற்கும் பெறுதல். (இணைப்பு இன்றேல் இவர்கள் சொற்பொழிவாற்றவும் தலைமை வகிக்கவும் ஒப்புக்கொள்ளக்கூடாது என்று சமாஜ வளர்ச்சி கருதி ஒரு தீர்மானம் இவர்களைக் கட்டுப் படுத்துகின்றது என்பதை சைவ சபைகட்கு ஞாபக மூட்ட விரும்புகிறோம்.)

(4) தங்கள் சபையில் நடைபெறும் ஆண்டுவிழா, கூட்டங்கள் முதலியவைகளைப்பற்றிய குறிப்புக்களை இலவசமாக ‘சித்தாந்தத்தில்’ வெளியிடல்.

(5) சமாஜம் அவ்வப்போது நடத்தும் மகாநாடு முதலிய பெருங்கூட்டங்களுக்குத் தங்கள் பிரதிநிதிகளையனுப்பும் உரிமையைப் பெறுதல்.

(6) அப் பிரதிநிதிகளின் மூலம் அரிய பொருள்கள், பெரிய செயல் முறைகள் முதலியன பற்றிய தங்கள் கருத்துக்களைத் தெரிவித்தல்; தக்க முடிபுகள் காணத்துணைபுரிதல்.

(7) சமாஜத்தின் ஆண்டு விழா, மகாநாடுகள் முதலியனபற்றிய அறிக்கைகளில், அவ்விழா முதலியன தங்கள் சபையின் சார்பாகவும் நடைபெறும் என்ற விளம்பர நன்மையைப் பெறுதல்.

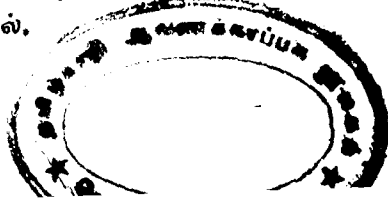
(8) சமயத் துறையில் தங்களுக்கு வேண்டிய விஷயங்களையெல்லாம் இலவசமாகச் சமாஜத்தின் மூலம் தெரிந்துகொள்ளுதல்.

(9) சமாஜத்தோடு கலந்து சமயத் துறையில் அரியவழிகளில் தொண்டு செய்து பொன்றாப் புகழைப் பெறுதல்.

(10) சமாஜத்தின் தேவார முதலிய அடக்கவிலை வெளியீடுகளைப் பரப்பி மேன் மேலும் பல நூல்கள் வெளிவரச் செய்தல்.

இத்தகைய நன்மைகளையும் இவை போன்ற எண்ணிறந்த நன்மைகளையும் ஆண்டு ஒன்றுக்கு மூன்று ரூபாய் சந்தா செலுத்தி ஒவ்வொரு சைவசபையும் பெற்றுக் கொள்ளவேண்டும்.

இதுகூடியும், இவ்வாண்டில் நம் சமாஜத்தோடு இணைக்கப் பெற்ற சைவ சபைகள் பன்னிரண்டு. அவை (1) தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த சங்கம், திருநெல்வேலி (2) சைவ சித்தாந்த சபை, தஞ்சாவூர் (3) சைவ சித்தாந்த சபை, திரிசிராப்பள்ளி (4) சைவசித்தாந்த சபை, கூவம் (5) ஸ்ரீ பிரசன்ன விநாயக சரவணபவானந்த சபை, திருவல்லிக்கேணி (6) ஸ்ரீ சண்முக சன்மார்க்க சபை, இராயப்பேட்டை (7) ஸ்ரீ சத்வித்யா சன்மார்க்க சங்கம், பேரூர் (8) சிவனடியார் திருக்கூட்டம், ஆலந்தூர் (9) தேவார சபை, அவனூர்ப்பேட்டை (10) பிள்ளையார் நன்னெறிக்கழகம், மருதவரை நீழல் (11) திருஞான சம்பந்தர் திருச்சபை, செவ்வாய்ப்பேட்டை, சேலம் (12) சமாச வேத சன்மார்க்க சங்கம், அரகூர் பெங்களூர். இவற்றுள் சில சபைகள் நாம் அறிந்த மட்டில் மிகச் சிறப்

பெயரையும் சேர்த்துப் பூந்துருத்தி கம்பி காடகம்பி என்றும் சொல்வர்.

இவர் சிறந்த சிவபக்தராய் இருந்ததோடு பெரியாரிடத்தும் அடியாரிடத்தும் மாறு அன்புடையவராயிருந்தார். தம் வாணன் முழுமையும் திருத்தல யாத்திரையிலும், மூவர் பாடலைப் பாராயணம் செய்வதிலும் கழித்துவந்தார். ஒருகால் சிவபெருமானையே ஆளாகப் பெற்ற அந்தணுநர்ச் சந்திர மௌனியைச் சேவிக்கச் சென்றவர் ஒரு பதிகம் பாடினார். அப்பதிகத்துள் நமக்குக் கிடைத்தது இரண்டே செய்யுட்கள். அவற்றுளொன்று வருமாறு :—

பத்தியா யுணர்வோ ருணவாய் மடுத்துப்
பருகுதோ ரமுதமொத் தவர்க்கே
தித்தியா விருக்குத் தேவர்கா ளிவந்தர்
திருவுரு விருத்தவா பாரீர்
கந்தியா பித்தியா பித்தியா பித்தியா
தனிமுழு முதுமைய தற்கோர்
வித்தியா யாரு ராதியாய் வீதி
விடங்காய் உடங்குலா வினரே.

இவ்வாறு பாடிக்கொண்டு தலயாத் திரையாகச் சென்று தில்லைப்பதியை யடைந்து அங்கும் ஒரு பதிகம் பாடினார். அப்பதிகத்துள் கணம்புல்லர், கண்ணப்பர், நாவுக்கரசர், சம்பந்தர், சேரமான் பெருமானையுநர், நம்பியாரூரர் முதலாயினாரையும் பாடியுள்ளார். இவரது பாடல்கள் மிக்க சொற்சுவையுடையனவாயிருக்கின்றன. மேலும் தேவாரப்பதிகங்களுள் காணப்படாத காளரபாணி என்ற பண் இவர் பாட விற்பயின்றுளது.

இவ்வாறு காடகம்பி சிவபெருமானது தொண்டிலேயே ஈடுபெற்று அவரது திருவடி நீழலையெய்தினார். இன்ன ஊரில் முத்தி யடைந்தாரென்றாவது வேறு சரிதக் குறிப்புக்களாவது இவரைப்பற்றியுண்டாதல் இது. இவர்தான் விரைப்பாக் காரருள் நான்காமவர் ஆவர்.

சம்பந்தரும் இளவேனிலும்

[ஈ. த. சோக்கம்மாள், பி. ஏ., எல். டி.]

நமது சமயாசாரியர்கள் பெரும்பாலும் தமது யாத்திரைகளை வேனிற்காலத்திலும் சிறுபான்மை மாரிக் காலத்திலும் செய்தனர் என்பது நமது தேவராத் திருமுறைகளால் விளங்கும். யாதேனும் ஒரு தலத்தைக்குறித்து நமது சமயாசாரியர்கள் திருப்பதிகம் பாடியிருப்பார்களாயின் அப்பதிகத்திலுள்ள இயற்கை வர்ணனையாலே, அது ஒரு வருடப்பெரும் பொழுதுகளில் எதிர் பாடப்பட்ட தென்று சுட்டிக்காட்டலாகும். சுந்தரராகத்தி காயனார் திருத்துருத்தியில்

ஒரு பதிகம் பாடினார். அதே திருப்பதியின்பேரில் சம்பந்தரும் அப்பரும் ஒவ்வொரு திருப்பதிகங்கள் பாடியுள்ளார்கள். அவற்றை நாம் ஒத்திட்டுப் பார்ப்போ மாயின், திருநாவுக்கரசர் பாடிய பதிகம் முதுவேனிற் காலமென்றும், புகலிவேந்தர் பாடிய பதிகம் இளவேனிற் காலம் என்றும் விளங்கும். வன்னெண்டர் பதிகம் “மின்னுமாமேகங்கள்” பொழிந்து, அருவியிழிந்து, திரைகள்கரைகள் வெடிபட மோதுவதும், ஐவனம் முதலிய மலைப்பண்டங்களைக் காணிரதி

படி சிறுவர் சிறுமியர்க்கு ஊட்டும் வண்ணம் செய்தவரும் இவ்வுத்தமரே யாவர். சமயாறுஷ்டானங்களைத் தமது சாதனை வாயிலாக இங்குள்ளார்க்குக் காட்டி இங்குள்ளரைப் பின்பற்றச் செய்தும் வந்தார். இப்புண்ணியவான் முகத்தைச் சிவசின்னமின்றிக் காண்ட லரிதெனலாம். சைவ சமய விஷயமாக இம்முதாதை செய்த அரிய விஷயங்கள் எழுத்திலடங்கா.

சாதி விஷயமாகச் சொல்லுகில் புராதன சீர்திருத்தத்தோடும் தெய்வப் பாஷையோடும் தமிழ் ரொண்டுரு கௌரவமான சாதியார் இலங்கையில், விசேடமாக வட மாகாணத்திலும் கீழ் மாகாணத்திலு மிருக்கின்றார்களென்பதை அரகினருக்கும் வணிய தேசங்களிலுள்ளார்க்கும் காட்டி வைத்தவர் இவ்வுத்தமரே யாவர். தமிழ் மக்கள் அந்நிய நாகரீகத்தைப் பின்பற்றி மாளாமே காத்தவரும் தமிழ் மக்களைச் சிங்களர் மதித்து நடக்கச் செய்தவரும் இச் சிலரே யாவர். இலங்கையில் தமிழ் மக்களே விலேவிகள், செயற்கருந் காரியங்களைச் செய்யத் தக்கவர்கள், வித்தியாபிமானம் பூண்டவர்கள், நேர்மையுடையவர்கள், சுயமரியாதையை விடாதவர்கள் என்பதைச் சிங்களார்க்கும் அரகினார்க்கும் விளக்கி வைத்தவர் இம்முதறிஞராவர்.

ஸேர் இராமநாதனவர்கள் நமது தேச விஷயமாகச் செய்த நன்மைகளைச் சிந்திக்கு மிடத்துத் தமிழ்நாடான யாழ்ப்பாணம் கீழ் மாகாணமென்னு மிவைகளோடு மாதீராம் அமையாது தமிழர் சிங்களவரென்ற பேதம் பாராட்டாது இலங்கை முழுவதற்கும் நன்மையே புரிந்துள்ளாராவர். இலங்கையில் ஸேர் இராமநாதனவர்கள் விளங்கினரெனச் சொல்லுதல் காட்டிலும், தேசிய இராமநாதனவர்கள் விளங்கினரெனச் சொல்லுதல்

னால் இவ்வினங்காபுரி இலங்கலாயிற் றென்று சொல்லுதல் சால்புடைத்தாகும். கோகலே, பால கங்காதா திலகர் முதலாம் அபிமானிகள் பாரத நாட்டில் விளங்கியபிரகாரம் இம்மகா னுபவரும் இத்தேசத்திற் றேன்றிச் செயற்கருந் செயல்களைச் செய்துவந் தார்.

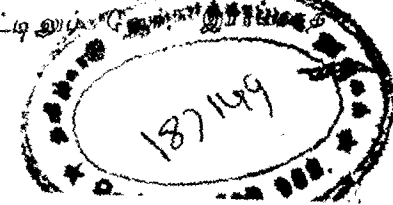
கல்வி விஷயமாகச் சொல்லுகில் தமிழ் மக்களின் கல்வி விரிந்தியின் பொருட்டு இங்குள்ள சனத் தலைவர் எவரினும் இவரே சிறந்த வித்தியாதார ஆவர். சிறுவர்கட்குக் கல்வி பூட்டுவதோடு மாதீராம் அமையாமல் சைவச் சிறுமியர்க்கு உயர்தர ஆங்கில தமிழ்க் கல்வியை முதன்முதல் ஊட்ட முன் வந்தவர் இவ்வித்தியாபிமானியே யாவர். சன்னாகம் இராமநாத வித்தியாலயம், திருநெல்வேலி பரமேசுவரர் கல்லூரி யென்னு மிவைவிரண்டும், இராமநாத வித்தியாலயத்தோடுருத் தும் தமிழ் ஆசிரியைகள் கல்லூரியும் இப்பிரபுவின் வித்தியாபிமானத்தின் சிறந்த ஞாபகமாக எக்காலமும் விளங்கும். இவர் ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் செய்த அரிய நூல்களுக்கு சில வுள.

சுருங்கச் சொல்லுகின் இப்பெரியார் தலைமை வகிக்காத சபைகள் சங்கங்களில்லை; இப்பெரியாரின் தொடர்பில் லாத தரும் ஸ்தாபனங்கள் பொது ஸ்தாபனங்களில்லை; இப்பெரியாரால் அபிமானிக்கப் படாத சற்கருமங்களில்லை. இலங்கைச் சட்டசபைகளை ஏறக்குறைய 50 வருட காலமாகச் சிறப்பித்த இம்மகானே இங்குள்ள தமிழ் மக்களுட் சிறந்தவராவர்.

இப்படியான ஒரு புண்ணியவரனைப் புத்திரனாகப் பெறுதற்கு இலங்கை மாதாவிட்கு இன்னமும் எவ்வளவு காலஞ் செல்லுமோ யாமறியேம்.

“தோன்றிற் புகழொடு தோன்றாக அலெலிவ தோன்றலிற் றேன்றாமை நன்று”

—“இந்து சாதனம்.

இராமநாதனவர்களின் தேகவிபோகம்

“ எல்லாரும் மானிடர்களாவரோ இப்புவியிற்
கல்லெல்லாம் மாணிக்கக் கல்லாமோ ”

இப்பத்திரிகையின் ஆசிரியத்துவம்
வகித்த காலந் தொடக்கம்
இற்றைவரையில் எத்தனையோ பெரி
யார் இவ்வுலக வாழ்வை யொருவிய
துக்க சமாசாரத்தைக் காலந்தோறும்
வெளியிட்டுள்ளோம். ஆனால் இன்று
நாஞ் சொல்லப்புகும் இந்தத் துக்க
சமாசாரம் முந்தியவைக ளெல்லாவற்
றிலும் கொடியதென்பதற் சந்தேக
மில்லை.

தமிழ் மக்களின் சிரோரத்தினமும்
இலங்கைச் சனங்களின் முடிசூடா
மன்னரும் தமக்கு ஒப்பாரும் மிக்காரு
மில்லா அரசியல் ஞானியும் சமயாபி
மானச் செல்வரும் சாதியபிமானச்
சிங்கமும் தேசாபிமானச் சரபமும்
பாஷாபிமான வள்ளுமாகிய இலங்
கைப் பெருங்கிழவனார்களேரவ ஸேர்.
பொன்னம்பலம் இராமநாதனவர்கள்
நேற்று (26—11—30) அதிகாலையில்
கொழும்புமா நகரிலுள்ள “சுகஸ்தா
னம்” என்னுந் தமது இல்லத்தில் பன்
னுற்றுக் கணக்கானோர் மத்தியில் இவ்
வுலக வாழ்வை யொருவினரென்ற
தீராத் துக்க சமாசாரம் இங்குள்ளா
ரெவரும் திடுக்குற்று ஏங்கும்படி நேற்
றுக் காலை 10 மணிவரையில் எட்டி
யது. மாணுஷிய வாழ்க்கை அநித்திய
மென்பதை புணர்ந்தவர்களும் எட்டிய
தந்திச் சமாசாரம் நிசமென்பதை
யறிந்தவர்களும் இந்தப் பெருந் துக்க
சமாசாரத்தை நம்பப் பிரியமில்லாத
வர்களாய் “மெய்தானா? உண்மை
யாய் இறந்துவிட்டார்களா” என்று

மீட்டுங் கேட்கத் தலைப்பட்டனர்.
யாழ்ப்பாணம் முழுவதுஞ் சஞ்சலத்
தோடு காணப்பட்டது; காணப்படு
கின்றது. இப்பெரியாரின் பூதவுடம்பு
இங்கு எப்பொழுது கொண்டுவரப்படு
மென்பதை ஆவலுடன் எதிர் பார்த்த
படியே யிருக்கின்றனர். [பின்னர்
சமாதி வைக்கப்பட்டது.]

இந்த இலங்கை நங்கை ஏனைய பெரு
மக்களைப் பறிகொடுத்த காலத்து ஒவ்
வொரு கருமத்திற்குள் குறைவுற்றன
ளெனலாம். அக்குறைகளுங் கால கதி
யில் ஏனையோரால் ஒருவாறு நிறை
வாக்கப்பெற்றன. ஆனால் ஸேர் பொன்
இராமநாதனவர்கள் மாணத்தால் எல்
லாவற்றையு மிழந்து இலங்கை மாது
கலங்குகின்றனர். சைவ சமய விஷய
மாகச் சொல்லுகில் ஸ்ரீலங்கை ஆறுமுக
நாவலரவர்கட்குப் பின்னர் இப்பெரி
யாரே நஞ்சமய விருத்தியின் பொருட்
டுப் பெரிதும் உழைத்து வந்தவரென
லாம். இலங்கையிலுள்ள சிவஸ்தலங்
களெல்லாவற் றுள்ளுஞ் சிறந்ததாய்
விளங்கும் பொன்னம்பல வாணேசுவர்
கோவில் இப்பெரியாரின் பரிபாலனத்
தில் அடைந்த விருத்திகள் அளப்
பில. இவர் செய்த சைவப் பிரசங்கங்
கள் எண்ணிறந்தன. இலங்கையிலுள்ள
ஏனைய மதவாதிகட்கும் மேலதேசத்
தார்க்கும் சைவத்தின் மகத்துவத்தை
எடுத்துக்காட்டி அன்னோர் சைவத்தை
யிட்டுக் கொண்டிருந்த விபரீத அபிப்
பிராயத்தை நீக்கியவரும், அமெரிக்கா
வில் சைவத்தின் பெருமையை அங்
குள்ளார் பலருக்குத் தெருட்டியவரும்
இம்மகானே யாவர். வித்தியா சாலை
யிற் சமயக் கல்வியைச் சைவ முறைப்

கார்த்திகை நாளில் நிரை நிரையாக
விழுங்கிட்டு விழாக் கொண்டாடும்
வழக்கம் மிக்கிருந்தது தெரிகிறது.

“ ஆர்ப்பெழுந்த ஞாட்பினுன்
ஆள்ஆள் எதிர்த்தோடித்
தாக்கி யெரிதா
வீழ்தரு மொண்குருதி
கார்த்திகைச் சாற்றிற்
கழிவிளக்கைப் போன்றனவே ”
—களவழி (17)

உரை :—

“ ஆரவார மிகுந்த
போரின் கண் ஆளும் ஆளும்
எதிர்சென்று ஓடித்தாக்கி
படைகளை வீசுதலால்
சொரியாநின்ற ஒள்ளியவுதாம்
கார்த்திகை விழாவில்
மிக்க விளக்கினை
ஒத்தன மற்றும் இதினை
குறுமுயன் மறுநிறல்
கிளாமதி நிறைந்
தறுமீன் சேருமக
விருண்டு நான்
மறுகுவின் குறுத்து
மாலை தூக்கிப்
பழவிடின் மூதூர்ப்
பலருடன் றுவன்றிய
விழவுடனயா வருகதிலம்ம ”
—அகப்பாட்டு.

“ துளக்கில் சபாலீச்
சாத்தான் றொல்கார்த்திகைநாள்
* * * விளக்கிடு காணுதே
போதியோ பூம்பாவாய் ”
—திருநெழித் தமிழ்மறை.
கார்த்திகைக்கு 11-யில் விளக்கிடு
வது :—

* * * குன்றிற்
கார்த்திகை விளக்கிட்டு டன்னகடிமழ் குவ
[னைப் பைந்தார்
போர்த்த * * * * *
—சிந்தாமணி. நாமகன் இலம்பகம், (227.)

கார்த்திகை முன்னை நாள்,
சிறப்பாகக்கொண்டாடியது பற்றி
கார்த்திகைப் பெண்கள் கந்தனை
வளர்த்த முறைபற்றியோ பண்டைய
பெண்மக்கட்குக் கார்த்திகையென்னும்
மங்கலப் பெயர் சூட்டப்பெற்றார்கள்.
வார்த்திகன் மனைவி கார்த்திகை யென்போள்
—104.
கார்த்திகைக் கணவன் வார்த்திகன்—120.
—சீலப்பு—கட்டுரைக்காதை.

அருணகிரியார் மதுரை திருப்புக
ழில் கார்த்திகை விழா அதிக சிறப்பா
தல்பற்றி விலை மாதரும் அவ்விழா
வினைக்கூறிப் பொருள் பறிப்பதைக்
கூறியுள்ளார்.

“ கார்த்திகை வருதென
வருபொருள் பறிப்பர் ”

இம்முடிவுக்கு வருவதற்குள் களைப்
புற்றமையால் அருணை தேவாரப் பதி
கங்களை முற்றும்பார்க்க— (1-10, 69;
4-63; 5-118, 119) “அருணை நினைத்
திட” என்ற திருவெண்காட்டுப் புரா
ணப் பகுதிக்கு ஏற்ப,

“ மறந்துய்வனோ, நினைவிலேனோ,
மறப்பிலேனோ, கைதொழ கெட்டுப்
போம் வினைகளே, தொழுவார் வினை
வழுவா வண்ணம் அறுமே, நினைவார்
வினையிலரோ, நினைத்துத் தொழுவார்
பாவம் தீர்க்கும் நிமலருறை கோயில் ”
என்பன முதலிய தேவாரப் பகுதிகள்
மனதிற்ப திறந்தன. சம்பந்தர் 699-ல்
அரியுமாலும் காணு சரித்திரக் குறி
ப்பு வைத்துள்ளதையும் கண்டேன்.

இவ்வளவும் முடிந்ததும் புண்ணெறி
யதனில் செல்லும் போக்கினை விலக்கக்
கந்தன் கழலடி வாழ்களென முடித்து
கருவூலக் கதவடைத்துக் கார்த்திகை
விழாக் காணச் சென்றேன்.

மேஷாய

யனம் நேரிட்டதென்றும் அது பற்றி கார்த்திகையை முதலாகக்கொண்டு நட்சத்திரங்களை எண்ணி வந்தார்களென்றும் பழைய சோதிட நூல்களால் தெரிகின்றமையாலும் நட்சத்திரங்களின் நடுவிலுள்ளதை விசாகமென்று கூறியது சூற்றமன்றென்க. இப்படியே முன்னொரு காலத்தில் நட்சத்திரங்களைக் கார்த்திகை முதலாக எண்ணிவந்தார்களென்பது, கிருஷ்ண யஜுர்வேத ஸம்ஹிதையாலும் கிருஷ்ண யஜுர் வேத பிராஹ்மணத்தாலும் தெரிகின்றதென்பர். உச்சியின் நகரத்தில் விக்கிரமார்க்கனுடைய அவைகளத்திலிருந்த நவரத்தனங்களுள் ஒருவரென்று சொல்லப்படுகிற வராக மிகிரரென்ற பிரசித்தசோதிடர், தமது காலத்தில் மேஷாயனத்திற் சூரியனுக்கு அச்சுவினீ நட்சத்திரப் பிரவேசம் உண்டாயிருந்ததலை யறிந்து பழைய வழக்கத்திற்கு மாறாக நட்சத்திரங்கள் அச்சுவினீ முதலாக எண்ணும் வழக்கத்தை வற்புறுத்தினமையின், இக்காலத்தில் நட்சத்திரங்கள் இங்ஙனம் எண்ணப்பட்டு வருகின்றன வென்பர். இவ்வாறு சோதிடம்பற்றி வரவே சோதிட எண்ணம் உண்டாயது. பிறகு கார்த்திகைத் திங்கள் நோக்கினேன். அது சூளிர்காலமான கதிர் காலத்தில் வருவது தெரிந்தது. சோதிட எண்ணம் மனதிலிருந்ததால் இம்மதி விருச்சிகத் திற்கு உரியதையும் பண்டை நாளில் கார்த்திகை மீனுக்கே உரிய மேடத் திற்கும் விருச்சிகத்திற்கும் அதிபதி செவ்வாய் ஆவதும், அவ்விடிகளேரே இருப்பதும் செவ்வாய்க்குடும் பார்வை யுண்டாதலால் மேடத்திற்கு 8-ல் விருச்சிகம் இருக்கும் ஒற்றுமைப் பகுதி களைக் கண்டேன். மற்றும் செவ்வாய்

கந்தர்க்கு உகந்த நாள் ஆதலால் கார்த்திகைப் பெண்களால் வளர்த்தெடுக்கப்பட்ட கார்த்திகேயனுக்குக் கார்த்திகை மீனில் சிறப்பு தரப்பட்டிருத்தல் வேண்டுமென்றும், அதிலும்விருச்சிகத்திற்குரிய கார்த்திகை மதியில் அம்மீனுக்கு அதிகம் சிறப்பு தந்திருத்தல் வேண்டுமென்றும் ஊகித்தேன்.

அம்மீனும் இராசியும் நன்மை பயக்கக்கூடியவை யென்பதைச் சிலப்பதிகார அடியார்க்கு நல்லார் உரையில் காண்க.

புண்ணிய நன்னீர் பொற்குடத் தேந்தி
மண்ணிய பின்னர் மலை யணிந்து
நலந்தரு நாளாற் பொலம் பூண்டை
யரசுவாத் தடக்கையிற் பரசினர் கொண்டு.

—சீலப். அரங்கேற்றுகாதை, 121, 124.

“நலந்தரு நாளா லென்றது—இதற்குப் பொருந்திய நல் நாளினாலென்க.

அவையாவன:—பூரடம் கார்த்திகை பூரம் பாணி இரேவதி திருவாதிரை அவிட்டம் சித்திரை விசாகம் மகம் எனவிலை.

நாளென்னது ‘நலந்தரு நாள்’ என்ற இலேசினால் இராசி முதலியவும் கொள்க.

இராசிகளாவன:—இடபம் சிங்கம் துலாம் கந்தம் விருச்சிகம் மிதுனம் எனவிலை.

என்ன? “பூரடங் கார்த்திகை பூரம் பாணிகலஞ், சீகாதிரை யவிட்டஞ் சித்திரையோ டாருமுறை, மாகியிடப மரிதுலை வான்கடகம், பேசிய தேன் மிதுனம் பேசு” என்றார் மதிவாணனாரும்.”

என்றதால் அறிக.

கந்தன் குறிஞ்சிநிலக் கடவுள் ஆதல் பற்றிமலையில் விளக்கிட்டனர்போலும். இறைவன் சுடரும் சோதி வடிவனும் செம்மேனியனும் ஆதலால் பஞ்சபூத பதிகளில் அனற்பதியாகிய அண்ணாமலையில் அதிக சிறப்புபோலும்.

தமிழர் மகாநாடு

எண்டிகை போற்றும் தண்டமிழ் நாட்டுப் பண்டிதர்கட்கோர் வேண்டுகோள் :—

செந்தமிழ் மொழியின் சீருஞ் சிறப்பும் ஒளி மழுங்கிய இஞ்ஞான்று, கல்வியும், செல்வமும், அறிவும், ஆற்றலும், அன்பும், விருந்தோம்பலும் பூணாகக் கொண்டு பொலிவுற்ற நந்தமிழ் மக்கள் பலவகையாலும் இடர்ப்பட்டுமூலும் இக்காலத்தில் நமது தாய்மொழியின் பெருமையினைக் காட்டியும், பண்டைத்தமிழ் மக்களின் மேன்மையினை யூட்டியும், நமது சகோதர சகோதரிகளைத் தட்டி யெழுப்புதல் அமிழ்தினு மினிய தமிழ் மொழியின் சுவையை ஒருங்கே உணர்களித்த தமிழறிஞர்களின் கடமையன்றோ?

பண்டைக் காலத்தில் நந்தமிழ் நாட்டை யாண்ட மும்மண்டில பெருநில வரையர்களையும் நேர்மைபட ஆளும்வண்ணம் அறிவூட்டியவர்கள் நந்தமிழ்ப் புலவர்களன்றோ? ஆனால், அக்காலத்தே நம் நாட்டை யாண்டவர்கள் தமிழின் பெருமையினை நன்குணர்ந்திருந்தமையின் தமிழ்ப் புலவர்களை யாதரித்தது மன்றித் தமிழ்ப் புலவராகிய உழவரைக்கொண்டு மக்களுள்ளமாகிய விளை நிலத்தைப் பண்படுத்தித் தமிழ் மொழியாகிய வித்தை இட்டு, செல்வமாகிய நீரைத் திறம்படப்பாய்ச்சி, ஆணையாகிய வேலியை நாட்டி நானொரு மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமுமாய் வளர்த்து வந்தமையின் தமிழ் மொழியும் சீர்பெற்றிருந்தது; தமிழ் மக்களும் சிறப்புற்றிருந்தனர். இக்காலத்திலோ, நமது தாய் மொழியினை ஆதரிப்பா ரொருவரையும் காண்கிலேம்.

தமிழ் மொழியின் மேன்மையினைத் தமிழர்களும் அவ்வளவாகக் கொண்டாடுவதில்லை. அயல் நாட்டவர்களும், அயல்நாட்டு மொழியினைப் பயில்பவர்களும் தமிழ் மொழியிலுள்ள சிறப்பினை எடுத்துக் காட்டுவதில்லை. இவ்வாறு புகழ்ந்துள்ளார் இவர் அவ்வாறு புகழ்ந்துள்ளார் எனக் கூறுகின்றார்கள்.

ஆரம்ப பாடசாலை ஆசிரியர் முதலாக உயர்தரக் கல்லூரியிலுள்ள ஆசிரியர்களும் கூடத் தமிழ்மொழியினைச் சிறப்பாகக் கொள்ளாதிருக்கின்றார்கள்.

பண்டைக் காலத்தில் ஒளவைப் பிராட்டி முதலாகிய பெண்மணிகளெல்லாம், தாய் மொழியினை நன்குணர்ந்து பல்லாற்றினும், தமிழ் நாட்டிற்குப் பெருந் தொண்டாற்றி வந்துள்ளார்கள். இவற்றிற்கெல்லாம் காரணம் தமிழ் மொழிக்குத்தக்க ஆதரவிருந்தமையே.

ஆதரவற்ற இக்காலத்தில் மாசுபடிந்த மணி போன்றுள்ள நம் தமிழ்மொழியினைச் சீர்பெறச் செய்யவேண்டிய கடமை தமிழ்ப்புலவர்களுடையதாகும். ஆனால் நம் தமிழ் மொழியினைச் சிறப்பிக்க வேண்டுமென்னும் பேரவாவுள்ள புலவர்களிற் பெரும்பான்மையோர்களுக்கு இடம் பொருளெவல் முதலிய எல்லா நலங்களும் ஒருங்கேயுதவதில்லை. ஆதலின் தமிழ்ப் புலவரனைவரும் ஒருங்கே குழுமினால் மொழி வளர்ச்சிக்கும் மக்கள் முன்னேற்றத்திற்கும் ஏற்ற வழிகளைச் செய்யலாமென்ற எண்ணந்தோன்றினமையின், தமிழர் மகாநாட்டில் தமிழ்ப் புலவர் மகாநாட்டையும் சேர்த்து திருச்சி ஜில்லா முகிரி தாலுகாவிலுள்ள துறை யூரில் கூட்டுவதற்கு முயற்சி செய்யப்பட்டு வருகிறது. ஆதலின் எல்லாப் புலவர்களும் தங்கள் தங்கள் உள்ளத்தில் தோன்றிய வழிகளை இம்மகாநாட்டில் கொண்டுவந்து ஆராய்ந்து ஒரு முடிவுக்கு வருவீர்களென எதிர் பார்ப்பதோடு ஒவ்வொரு புலவர்களும் இம்மகாநாட்டை நிறைவேற்றுவதற்குரிய முயற்சிகளைச் செய்து ஒத்துழைக்குமாறு வேண்டுகின்றேன்.

S. அருணாசலம்,

காரியதரிசி.